

GLASILO
POŽEŠKE BISKUPIJE

Zajedništvo

POŽEGA, TRAVANJ 2019. ■ GODIŠTE XIII. ■ BROJ 81 ■ ISSN 1846-4076

BISKUPOVA USKRSNA PORUKA

»Ustani, uzmi nosiljku i podi kući!« (Mt 9.6)

DOGAĐAJNICA

Spomen na utamničene svećenike u Staroj Gradiški

U požeškoj Katedrali uvedeni u službu novi kanonici

Korizmena duhovna obnova svećenika i đakona

Hodočašće zagrebačkih bogoslova u Staru Gradišku

Korizmene tribine četvrtkom

Blagoslov novih zvona u Stražemanu

Proslava sv. Ivana od Boga u bolnici u Strmcu

ŽIVOT MLADIH

Završena edikacija župnih animatora

Susret stipendista Zaklade Požeške biskupije

U Velikoj održan susret srednjoškolaca

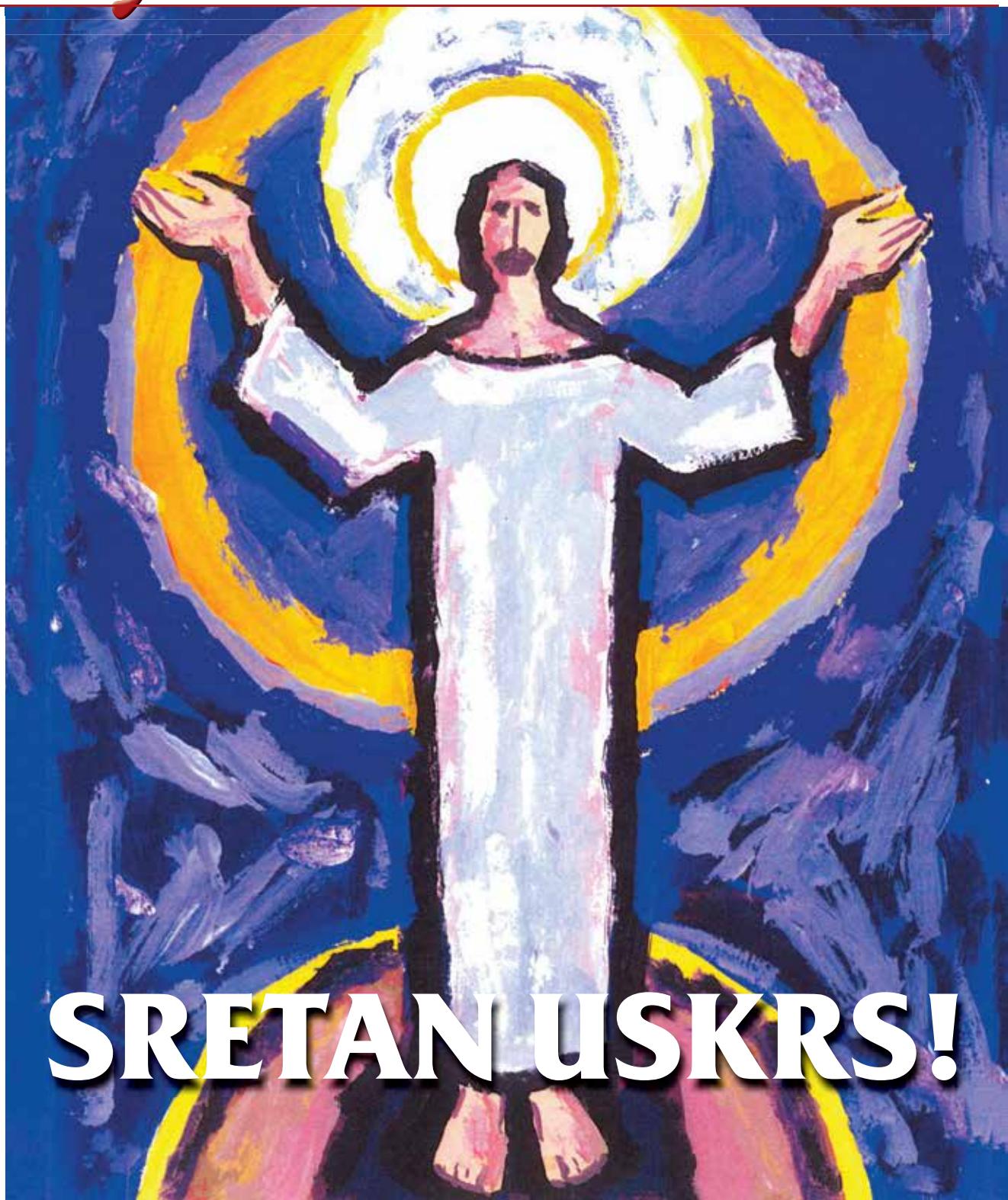
IZ NAŠEG CARITASA

Biskup pohodio prognaničko naselje

Korizmene aktivnosti župnih Caritasa

DUHOVNA MISAO

Piše: Josip Krpeljević

DAN OBNOVE ČIŠĆENJA PAMĆENJA I SPOMEN MUČENIKA • str. 4

XXI. KRIŽNI PUT MLADIH POŽEŠKE BISKUPIJE • str. 20

POBJEDNICI DRŽAVNE VJERONAUČNE OLIMPIJADE KOD BISKUPA • str. 23

BISKUPOVA PORUKA ZA USKRS 2019.

»USTANI, UZMI NOSILJKU

*Časna braćo svećenici i đakoni,
poštovani redovnici i redovnice,
cijenjeni bogoslovi i vjeroučitelji,
draga braćo i sestre!*

Zelio bih s vama podijeliti radost što u svojim umiranjima nismo prepušteni vlastitoj nemoći, jer nas na našem putu prati Ljubav s križa, jača od smrti. – Sretan vam Uskrs!

Paralizirana Hrvatska

1 Naša svakodnevica ispunjena je iskustvom negativnosti. Određene agencije za ispitivanje javnog mnenja povremeno nas informiraju kako veliki broj građana smatra da Hrvatska ne ide u dobrom smjeru. I s drugih strana mogu se čuti uglavnom negativna mišljenja o stanju kod nas, utemeljena na onom što se događa prvenstveno na gospodarskoj i političkoj razini. Tužno je biti očevicem propadanja brodogradilišta, neuspjelih pokušaja sanacije drugih gospodarskih subjekata, zanemarene poljoprivrede, iseljavanja pojedinaca i obitelji, loših međuljudskih odnosa, nasilja u obitelji, niske razine komunikacije zastupnika u Hrvatskom saboru. Kažu neki da Hrvatska nalikuje na paraliziranog čovjeka, kojem je potrebna pomoć. Uskrs je prigoda u kojoj valja postaviti pitanje što se u pogledu negativnosti može kod nas učiniti s Isusom Kristom.

Liječnik smrtne paralize

2 Evangelije svjedoči da je Isus u pristupu različitim ljudskim nemoćima ozdravlja i one koji su bili uzeti, paralizirani. Evangelist Matej bilježi kako su neki ljudi jednoga takvog čovjeka donijeli pred Isusa, tražeći da ga izlijeci od tjelesne bolesti. No, razgovor s pismoznancima o njegovu zdravstvenom stanju Isus uzdiže na višu razinu kojoj je polazište vjera te sveti pisac kaže: »Vidjevši njihovu vjeru, reče Isus uzetomu: 'Hrabro, sinko, otpuštaju ti se grijesi!'« (Mt 9,2). Umjesto da ga izlijeci od fizičke bolesti, Isus mu najprije opršta grijehu, čini ono što oni od njega ne traže, te tako očituje da je grijeh duhovna paraliza, teža od fizičke, čije izlječenje traži vjeru u njegovu osobu. Zanimljivo je da u navedenom događaju nije govor o bolesnikovoj vjeri, nego o vjeri onih koji su ga donijeli pred Isusa i o kojoj ovisi otvarenje njegova djela na paraliziranom čovjeku. Nakon rasprave s pismoznancima i uvjeravanja da on ima božansku vlast na zemlji otpuštati grijehu, Isus poziva uzetoga: »Ustani, uzmi nosiljk i podi kući!« Evangelist bilježi: »I on usta te ode kući« (Mt 9,6-7). Što se to zaista zbilo s uzetim čovjekom? Bolesnik je bio fizički izlijecen, sposoban uzeti nosiljk i otici kući u kojoj je živio. Međutim Isusovo otpuštanje grijeha upućuje na to da je njegovim zahvatom bolesnik osim fizičkog ozdravljenja ustao iz svoje prikovanosti za sebičnost, izlijecen od duhovne paralize, bio ospozobljen krenuti u kuću Očevu, cilju i smislu našeg postojanja, postići cjelovito zdravlje.

Svima koji se nalaze u bilo kojem beznađu želio bih na Uskrs poručiti: S Isusom Kristom se može i preko groba! Isusov „ustani“ upućen je svakome od nas te mu odgovorimo obnovljenom vjerom i omogućimo da ono što je s nama započeo u krštenju nastavi ostvarivati u našoj svakodnevici.

Cjelovito ozdravljen čovjek u Isusu Kristu

3 Promotrimo pomnije višestruku Isusovu upotrebu riječi »ustani», kako bismo još bolje otkrili slojevitost onoga što je on ostvario na uzetome. Ponajprije, nekoliko nam evandeoskih primjera pokazuje kako Isus potiče ljudе da ustanu iz svoga bolesnog fizičkog stanja. Osim poziva upućena spomenutom uzetom čovjeku, među ostalim on kaže bolesniku s usahлом rukom »Ustani i stani na sredinu!« (Lk 6,8), a bolesnika na kupalištu kod Ovcjih vrata u Jeruzalemu potiče »Ustani, uzmi svoju postelju i hodi!« (Iv 5,8). Taj isti poziv, ali sa značenjem uskrišenja od mrtvih, Isus upućuje umrloj kćerki nadstojnika sinagoge kojoj kaže »Djevojko! Zapovijedam ti, ustani!« (Mk, 5,41; usp. Lk 8,54), ili umrlom sinu majke udovice iz Naina: »Mladiću, kažem ti, ustani!« (Lk 7,14). Povratak u život navedenog mladića i djevojke nije uskrsnuće, nego uskrišenje u ovozemaljski način postojanja, gdje oživljene osobe još jedanput čeka smrt. No, ono je naznaka uskrsnuća prema kojem Isus ide putem svoje muke i smrti na križu. Kad Isus jednoma od desetorice gubavaca, koji mu je došao zahvaliti za ozdravljenje, kaže »Ustani! Idi! Tvoja te vjera spasila!« (Lk 17, 19), obznanjuje razinu života koja nadilazi fizičko zdravlje. Postaje jasno o čemu se radi kad on glagolom 'ustati' označava svoje uskrsnuće. Isus tumači učenicima da će biti ubijen i za tri dana »ustati« (Mk 9,31;10,34), ili »ubit će ga, ali on će treći dan ustatiti« (Lk 18,33). To pokreće

I POĐI KUĆI!« (Mt 9,6)

Budimo ljudi koji u Hrvatskoj nisu žrtve negativnosti, jer nas obasjava svjetlo slavno uskrslog Krista, ispunja njegov mir koji unosimo na sve razine našega društva. Upravo zbog Isusova djelovanja u nama isplati se u Hrvatskoj živjeti i može puno dobra učiniti. Ispunjeni njegovom uskrsnom energijom svjedočimo novoga čovjeka u obitelji i društvu, te vlastitim inicijativama dajmo doprinos općem napretku naše domovine.

Pomozimo djeci i mladima, napose pravnicima za prvu svetu pričest i svetu potvrdu da budu čvrsti na putu vjere. Dopustimo Pobjedniku nad smrću da snagom svoga Duha uđe u sve naše nemoci, svojom pobjedničkom ljubavlju po sakramantu pomirenja izlijeći našu ranjenost grijehom a u svetoj nas misi hraniti kruhom besmrtnosti. Budimo ljudi koji u Hrvatskoj nisu žrtve negativnosti, jer nas obasjava svjetlo slavno uskrslog Krista, ispunja njegov mir koji unosimo na sve razine našega društva. Upravo zbog Isusova djelovanja u nama isplati se u Hrvatskoj živjeti i može puno dobra učiniti. Ispunjeni njegovom uskrsnom energijom svjedočimo novoga čovjeka u obitelji i društvu, te vlastitim inicijativama dajmo doprinos općem napretku naše domovine. Još bih spomenuo: Kad netko fotografira, redovito nas poziva da se nasmiješimo te budemo lijepi na slici. Ne zaboravite da je u uskrsnom Gospodinu zasjala puna ljepota uspjelog čovjeka, oslobođena zla i smrti, te vas pozivam: Nasmiješite se, Uskrs je!

učenike da se zapitaju: Što znači to njegovo «od mrtvih ustati»? (Mk 9,10). Dvojici na putu u Emaus on će protumačiti da u Pismu stoji: «Krist će trpjeti i treći dan ustati od mrtvih» (Lk 24,46). Sve nam navedeno svjedoči da riječ «ustati» Isus upotrebljava za ozdravljenje od fizičke uzetosti. Pored toga on tim glagolom opisuje povratak određene umrle osobe u ovozemaljski način postojanja i konačno tim terminom naziva svoje uskrsnuće. Sva tri spomenuta značenja međusobno se prepliću i nadopunjavaju te je u fizičkom ozdravljenju na svoj način prisutno duhovno izlječenje a u uskrsnuću čovjek je i tjelesno ozdravljen. Kad Gospodin bolesnog poziva da vjeruje, te ga svojim zahvatom čisti od

grijeha, smješta ga u uskrsni dinamizam, na razinu svoje pobjede nad smrću, ostvaruje posvemašnju čovjekovu obnovu.

Nasmiješite se: Uskrs je!

4 Braćo i sestre! Isus Krist je ustao iz groba, pobijedio smrt te kršćanin nije osuđen biti dionik nemoći općeg hrvatskog stanja. Svima koji se nalaze u bilo kojem beznađu želio bih na Uskrs poručiti: S Isusom Kristom se može i preko groba! Isusov „ustani“ upućen je svakome od nas te mu odgovorimo obnovljenom vjerom i omogućimo da ono što je s nama započeo u krštenju nastavi ostvarivati u našoj svakodnevici.

S osjećajima uskrsne radosti sve vas od srca u Gospodinu pozdravlja – vaš biskup

+ Antun Škvorčević

Antun Škvorčević

Požega, 14. travnja 2019.

Dan obnove čišćenja pamćenja i spomena

U župnoj crkvi u Jasenovcu, 12. travnja održana je središnja

*proslava Dana obnove
čišćenja pamćenja i spomena
mučenika u Požeškoj biskupiji.*

*Molitveno-pokorničko slavlje
predvodio je Đuro Hranić,
đakovačko-osječki nadbiskup
i metropolit, u zajedništvu s
domaćim biskupom Antunom*

*Škvorčevićem, đakovačko-
osječkim nadbiskupom u miru
Marinom Srakićem i srijemskim
biskupom Đurom Gašparovićem
te dvadesetak svećenika, među
kojima su bili članovi požeškoga*

*Stolnog kaptola predvođeni
prepoštom Ivicom Žuljevićem,
svećenici Novljanskog dekanata
na čelu s arhiđakonom Milanom
Vidakovićem i dekanom Pejom*

*Oršolićem, Fabijan Svalinom,
ravnatelj Hrvatskog Caritasa,
te Tomislav Markić, ravnatelj
hrvatske inozemne pastve.*

*Na slavlju je bio nazočan i
pakračko-slavonski episkop
Jovan Ćulibrk s pratnjom. Slavlje
je izravno prenosila Hrvatska
televizija, Hrvatski radio i
Hrvatski katolički radio.*

„Ne osuđujte i nećete biti osuđeni!“

Pozdravljajući sve okupljene, domaći biskup Škvorčević rekao je da se na poticaj sv. Ivana Pavla II., utemeljitelja naše mjesne Crkve, želimo danas molitvom i kajanjem, pokorom i žrtvom spomenuti žrtava nasilja, progona i ubojstva nedužnih ljudi tijekom teškog XX. stoljeća u jasenovačkom i drugim logorima, na bleiburškom i ostalim križnim putovima, sve do stradanja u Domovinskom ratu. Govoreći o očekivanjima koja određeni pojedinci i skupine u Hrvatskoj i inozemstvu imaju od Crkve, s obzirom na njezin odnos prema zлу i nasilju, žrtvi i zločincu iz naše nedavne prošlosti, biskup je ustvrđio da se Crkva u tom pogledu treba trajno ravnati prema riječima svoga Gospodina Isusa Krista da „Bog nije poslao Sina na svijet da sudi svjetu, nego da se svijet spasi po njemu“ (Iv 3, 17). On je pozvao svoje učenike:

„Ne osuđujte i nećete biti osuđeni“ (Lk 6, 37) i naložio im: „Ljubite neprijatelje, molite za one koji vas progone da budete sinovi svoga Oca koji je na nebesima“ (Mt 5, 44-45). Rekao je da u ovom kršćanskom spomenu žrtava nasilja usvajamo onaj stav koji su episkopi SPC-e u Hrvatskoj i predstavnici HBK posvetovali na svom susretu u Požegi 17. siječnja ove godine, kad su izjavili: „Duboko žalimo svaku nedužnu žrtvu bilo kojeg naroda, vjere ili političkog nazora iz naše nedavne prošlosti, te svjedočimo da sve zlo i nepravde nanesene prema njima „nadmoćno pobjeđujemo u Onome koji nas uzljudi“ (Rim 8, 37).

Biskup Škvorčević je rekao da u ovom kršćanskom spomenu žrtava nasilja usvajamo onaj stav koji su episkopi SPC-e u Hrvatskoj i predstavnici HBK posvetovali na svom susretu u Požegi 17. siječnja ove godine, kad su izjavili: „Duboko žalimo svaku nedužnu žrtvu bilo kojeg naroda, vjere ili političkog nazora iz naše nedavne prošlosti, te svjedočimo da sve zlo i nepravde nanesene prema njima „nadmoćno pobjeđujemo u Onome koji nas uzljudi“ (Rim 8, 37).

budemo veći od počinjenog zla koje nas je ponizilo, te bez osvetničkih misli i osjećaja mržnje u čistom pamćenju čuvamo spomen na naše nedužne žrtve, lijećimo ranjene duše, promičemo povjerenje i razumijevanje među pojedincima i narodima i na taj način evanđeoskim putem postavljamo čvrste temelje boljoj i pravednijoj budućnosti u našoj domovini za svakog čovjeka.“ Naglasio je da u skladu sa spomenutim Isusovim riječima mi ne osuđujemo zločince, nego njihova zlodjela, za njih se molimo i povjeravamo ih Božjem milosrdju i praštanju, uključujemo ih i u euharistijsku žrtvu Isusove ljubavi te i na taj način želimo pridonijeti pomirenju ranjenih pojedinaca i društva, ne relativizirajući počinjene zločine. S dubokom vjerničkom zahvalnošću spominjemo se danas brojnih naših mučenika i svjedoka vjere, koji su na čelu s bl. Alojzijem Stepincom u onim tužnim vremenima stajali uspravno te do kraja opredijeljeni za Boga i čovjeka poštenom savješću podnjeli progone, zatvaranje i mučenje te tako postali naš ponos i naša slava, zaključio je biskup Antun.

Ikona živog Boga

Potom je svoju riječ okupljenima uputio episkop Jovan. Zahvalio je Bogu što može biti dionik ovog spomen slavlja. Ustvrdio je da je pred činjenicom zla potrebno izdici se iznad pojednostavljenog gledanja na svijet kao na crno-bijelu stvarnost i zaviriti u dušu zločinaca jer su svi ljudi, uključujući i zločince, stvoreni na sliku Božju, njezina su ikona ili obraz, kako u duhu crilo-metodske baštine volimo reći.

mučenika u Jasenovcu

Govoreći o poratnim zločinima koji su počinjeni u Jasenovcu i na drugim stratištima, nadbiskup Hranić je ustvrdio da se od ustaških zločina u Jasenovcu ni po čemu bitno ne razlikuje poratni zločini nastavljeni u Jasenovcu i u kaznionici Stara Gradiška te zločin započet na Blajburškom polju o čijem razmjeru svjedoče i stotine masovnih jama i grobišta te tisuće pojedinačnih grobova žrtava na Križnom putu.

Naglasio je kako to nije laka zadaća, osobito pred silnim tisućama onih koji su postradali od bratske ruke. Spomenuo je kako je samo u Crnoj Gori od strane komunističkog režima od 1941. do 1945. godine stradalo 109 svećenika, među kojima je bio i mitropolit crnogorsko-primorski Joanikije Lipovac. Njemu se po završetku Drugoga svjetskoga rata izgubio svaki trag sve dok u srpnju 1945. u Cetinjsku mitropoliju nije stigla pošiljka od jednog partizanskog generala u kojoj je mitropolitova panagija (lik Bogorodice koji pravoslavni vladika nosi na prsimu) i kratko pismo u kojem je uz mjesto i okolnosti mitropolitove smrti spomenuti general napisao: „Ovu panagiju našli smo kod mitropolita - razbojnika Joanikija te vam je šaljemo“. Episkop Jovan je ustvrdio da čovjek, kad to pročita, u prvi mah pomisli na zvjerstvo onih koji su se na ovako drzak način hvalili svojim zločinima. Međutim, kad se čovjek malo dublje zamisli, onda ova neobična gesta mitropolitovih ubojica postaje svjedočanstvo o mjestu i načinu mitropolitove smrti o kojoj inače ništa ne bismo znali. K tome ona navodi na pomisao kako se u duši toga generala probudilo nešto dobrog što ga je nagnalo da panagiju ubijenog mitropolita vrati Crkvi. Taj nam dogadjaj, zaključio je episkop, poručuje da ni iz duše najtežih i najvećih zločinaca u potpunosti ne iščezava ikona živoga Boga.

Oprost i milosrđe

Uvodeći u misno slavlje, nadbiskup Hranić podsjetio je nazočne da su se sabrali u Jasenovcu na Žalosni petak, negdašnji blagdan Sedam žalosti BDM,

na području teških stradanja tijekom i poslije Drugoga svjetskoga rata te u Domovinskom ratu da bi pred Isusov križ, do njegove milosrdne ljubavi doveli sve žrtve i sve zločince, sve nepravedne osude, progone, mučenja, ponižavanja i ubijanja nedužnih ljudi, i kako bi za sve zajedno s Isusom raspetim na križu molili Oca nebeskoga za njegovo oproštenje i milosrđe, kako bi darom njegove milosti bila ozdravljenja sva srca i svi narodi, sve rane i sva nepovjerenja. Naglasio je da dok oplakujemo sve pripadnike bilo kojeg naroda, vjere ili svjetonazora koji su postali žrtvom zla i zloče u našim ljudskim srcima, sjedinjujemo se sa Žalosnom Gospom Jasenovačkom i zahvaljujemo za sve one koji su u vjernosti Bogu, Crkvi i svome narodu radije podnijeli nasilje i zlo negoli vraćali jednakom mjerom te su se tako pribrojili mučenicima. Pozvao je nazočne da budu molitelji za Božje milosrđe i za oproštenje ljudi kojima smo počinili zlo i za one od kojih smo pretrpjeli zlo. Također ih je pozvao da zamole Gospodina da nad našim slabostima i slabostima prijašnjih generacija izrekne sud milosrđa, i da nam pomogne da u budućnosti uvijek ostanemo njegova djeca, a međusobno braća i sestre.

Vjernost i obraćenje

U homiliji se nadbiskup osvrnuo na odlomak prvog čitanja iz Knjige proroka Jeremije, u kojem prorok opisuje kako su ga njegovi nekadašnji prijatelji počeli progonti i prijetiti mu smrću kad je počeo vršiti proročku službu, odnosno uvjeravati svoj narod, svoje rođake, rodbinu, prijatelje, vođe svoga

naroda da ih neće spasiti lažni kompromisi niti savez s političkim i vojnim moćnicima, nego da je prije svega potrebna vjernost Bogu i obraćenje srca. Rekao je da je to iskustvo odbacivanja doživio i Gospodin Isus kad su ga njegovi sunarodnjaci i protivnici pokušali kamenovati. Čovjek ima svoja nepovrediva prava i dostojanstvo koja mu je dao Bog Stvoritelj. To je svojim utjelovljenjem potvrđio Krist Gospodin. Čovjek je zato iznad svake politike i iznad svakog interesa, a zločin je uvijek zločin, bez obzira na to tko ga je učinio. Logor Jasenovac je zato čin užasnog odbacivanja Boga, zločin kojega su počinili grešni pripadnici našega hrvatskoga naroda. Crkva u našem hrvatskom narodu je zato već davno jasno osudila zločin u Jasenovcu. Bl. Alojzije Stepinac u pismu ustaškom poglavniku Paveliću, 24. veljače 1943. godine, Jasenovački logor proročki je nazvao "sramotnom ljagom Nezavisne države Hrvatske" i "najvećom nesrećom" našega hrvatskoga naroda.

Govoreći o poratnim zločinima koji su počinjeni u Jasenovcu i na drugim stratištima, nadbiskup je ustvrdio da se od ustaških zločina u Jasenovcu ni po čemu bitno ne razlikuje poratni zločini nastavljeni u Jasenovcu i u kaznionici Stara Gradiška te zločin započet na Blajburškom polju o čijem razmjeru svjedoče i stotine masovnih jama i grobišta te tisuće pojedinačnih grobova žrtava na Križnom putu. Još je kazao da smo svjedoci kako opterećenja koja proizlaze iz grešnog odbijanja Božje ljubavi još puno prije i više od boli u tijelu žrtava uzrokuju i strašno duhovno trpljenje, bol i nepovjerenje kod naroda kojima su pripadale žrtve te kako se bez sjedinjenja s raspetim Isusom, zbog odbijanja evanđeoskog pristupa, rađa spirala osvete i nastavak lanca nasilja. Zato mi danas, dok u svim zločinima i krikovi

ma žrtava ustaškog režima, nacizma i komunizma prepoznajemo Isusov krik unutarnjeg razdiranja, tjeskobe i boli na križu, u ovom pokajničkom i pokorničkom molitvenom slavlju, sve te krikove pretvaramo u molitu Sina Božjega koji svoj život predaje Ocu u ljubavi, radi spasenja svih ljudi, ustvrdio je nadbiskup. Podsjetivši da Požeška biskupija od samog svog utemeljenja vrši spomen na nevine žrtve Jasenovca, Stare Gradiške i svih totalitarnih režima minuloga stoljeća te čini pokoru radi zlodjela kojima su pripadnici našeg naroda zatomili lice Crkve, nadbiskup je pozvao nazočne na molitu da nas Gospodin sve unutar hrvatskoga naroda i u odnosu prema svim drugim narodima pohodi darom iskrenoga kajanja, milosrđa, praštanja i obraćenja te da nas, posebno u odnosu prema susjednom srpskom narodu, učini, ne samo slobodnima od zla kojega smo nanijeli jedni drugima, nego, još više, slobodnima jedne za druge, za zajedništvo i za suradnju pred izazovima današnjice, te im je poručio da je naš kršćanski poziv obraćenje, naše je poslanje evangelizacije, naš oblik služenja svome i svakom drugom narodu je svjedočenje slobode od zla, a zajednički interes svih nas unutar hrvatskog društva i za odnose između hrvatskog i srpskog naroda silazak do istine oslobođene povijesnih, nacionalnih i ideooloških interpretacija te suočavanje s istinom.

Biskup Antun je na svršetku slavlja zahvalio nadbiskupima Đuri i Marinu te biskupu Đuri za njihovo ustrajno i vjerno sudjelovanje na ovim slavlјima u Jasenovcu. Posebnu zahvalnost izrekao je episkopu Jovanu što u dimenzijama zajedničke vjere u Isusa Krista nastoji njegovati svijest da smo u Isusu Kristu jedni drugima braća, osobito pred jasenovačkim ranama. Zahvalio je i svima ostalima nazočnima.

Spomen na utamničene svećenike u Staroj Gradiški

U predvečerje Dana obnove čišćenja pamćenja i spomina mučenika, 11. travnja u Staroj Gradiški biskup Antun Škvorčević predvodio je spomen na svećenike koji su bili utamničeni u starogradiškom zatvoru i na druge nedužne žrtve toga logora, među njima i one koji su tamnovali tijekom Domovinskog rata.

Program je započeo kod Memorijala s vanjske strane apside nove župne crkve sv. Mihaila Arkanđela, pred velikim mozaikom uskrslog Krista te ispisanim imenima više od 250 utamničenih svećenika.

Savezničko dobro

U uvodnoj je riječi biskup podsjetio na progone, ponižavanje i zatvaranje svećenika u starogradiškom zatvoru za vrijeme komunističke vladavine, koji su započeli ubojstvom starogra-

diškog župnika Ferde Maretića 1945. Kazao je nazočnim svećenicima Novogradiškog dekanata, na čelu s dekanom Željkom Volarićem, da je njima na poseban način povjerena plemeñita zadaća čuvati u Staroj Gradiški spomen na trpljenje velikog broja proganjene braće svećenika. Svi nazočni uputili su Isusu Kristu molitvu za proganjene i zatvarane svećenike, a zatim su u procesiji krenuli u crkvu gdje je biskup Antun predvodio euharistijsko slavlje.

zajedništvo božanskog života. Biskup je protumačio kako Bog ne može postati nevjerna saveznička strana te da ovisi o čovjeku koliko je on vjeran Bogu i tim putem postane dionikom savezničkih dobara. Istaknuo je kako je većina svećenika logoraša u Staroj Gradiški ostala vjerna Bogu u vrijeme progona te su u poniženju, kojem su bili izvrgnuti, živjeli savezništvo što su ga s njime sklopili u sakramantu krštenja, a osobito u sakramantu svetog reda, i bili pobjednici, dok su oni koji su ih progonili, bili gubitnici. Na svoj način u njihovim patnjama ostvarivala se Isusova vjernost Ocu na križu i pobjeda njegove ljubavi nad smrću.

Poziv na obraćenje

Biskup je pozvao nazočne da se odupru napasti vidjeti u svećeničkim progoniteljima samo zlo koje su počinili, a previdjeti u njima osobe koje je Bog stvorio i kojih se unatoč počinjenog zla nikada ne odriče, nego ih poziva na obraćenje. Zamolio je Boga saveza da utamničenim svećenicima i njihovim progoniteljima daruje puninu svoga života, a sudionike slavlja pozvao da ih se ne spominju samo jednom godišnje, nego ih svaki dan uključe u svoje molitve.

Na svršetku svete mise biskup je potaknuo nazočne da sutrašnji Dan obnove čišćenja pamćenja i spomina mučenika provedu u molitvi, postu i žrtvi za sve ono zlo koje je ostavilo teške tragove na našim prostorima. Zahvalio je svećenicima što su sudjelovanjem u ovom slavlju iskazali počast proganjenoj subraći, zahvalio je starogradiškim župljanim, na čelu sa župnikom, na svemu što redovito nastoje ostvarivati kao vjernici u posebnim okolnostima života, a pjevačima iz Davora za predvođenje liturgijskog pjevanja.

Biskup je zamolio Boga saveza da utamničenim svećenicima i njihovim progoniteljima daruje puninu svoga života, a sudionike slavlja pozvao da ih se ne spominju samo jednom godišnje, nego ih svaki dan uključe u svoje molitve.

Imenovani novi kanonici

Na svetkovinu Blagovijesti, 25. ožujka misno slavlje u požeškoj katedrali predvodio je biskup Antunom Škvorčević u zajedništvu s kanonicima Stolnog kaptola sv. Petra u Požegi na čelu s prepoštom Ivicom Žuljevićem te svećenicima iz središnjih Biskupijskih ustanova. Tom prigodom u službu kanonika Stolnog kaptola uvedeni su Dražen Akmačić, župnik Župe Bezgrješnog Začeća BDM u Vetrovu, i Mladen Štivin, župnik katedralne Župe sv. Terezije Avilske. Oni su tjedan dana prije toga od biskupa primili dekrete o imenovanju kanonicima Stolnog kaptola. Pozdravljajući nazočne na početku misnog slavlja biskup Antun je rekao da se svetkovinom Navještenja Gospodinova spominjemo Božje strategije da Sin njegov uzme naše ljudsko tijelo i kroz našu slabost ostvari moćni Božji naum da čovjeka uzdigne u puninu zajedništva svoga božanskog života. Naglasivši da je Marija svojom raspoloživošću, očitovanom riječima »Evo službenice Gospodnje«, poslužila tom Božjem naumu, biskup je zaželio dvojici novih članova Stolnog kaptola da službu koju danas preuzimaju vrše u onoj spremnosti požrtvovnosti koju je Marija iskazala u suradnji s Božjim naumom spasenja.

Milosni način dijaloga

U homiliji je biskup Antun spomenuo kako mu se neki prijatelji iz Zagreba, koji su dijelom uključeni u pojedine državne ustanove, znaju požaliti na činjenicu da međuljudski odnosi na javnoj sceni u Hrvatskoj postaju sve grublji. Rekao je kako tu njihovu primjedbu potvrđuje niska razina odnosa koju saborski zastupnici imaju jedni prema drugima i u načinu na koji raspravljaju o određenim pitanjima na svojim sjednicama. Ustvrdio je kako nam prorok Izajia svjedoči u današnjem prvom čitanju da je slično bilo i u njegovo doba. Naime, mladi i ponešto raspušteni je-

Biskup je poželio dvojici novih kanonika da svoju službu započnu u svijesti kako su u sakramentu krštenja i svetog reda uspostavljeni u stanje milosti Božje i da kao kanonici Marijinom raspoloživošću služe Božjem narodu.

ruzalemski kralj Ahaz, našavši se pred ozbiljnom opasnošću da mu neprijatelji zaposjednu kraljevstvo, oglušio se na poziv proroka Izajie da u takvoj situaciji računa na Božju pomoć, nego je odlučio sklopiti savez sa susjednim kraljevstvima. Njegovo odbijanje saveza s Bogom povod je da Bog po proroku obznani kako će po djevici koja će roditi sina znakovitog imena Emauel, što znači »S nama Bog« ostvariti naum spasenja svoga naroda. Evandelist Matej, pozivajući se u Evandelju upravo na navedeni tekst, vidi ostvarenje toga Božjeg nauma u začeću Sina po Duhu Svetom u Djevici Mariji.

Biskup je na temelju spomenu-

tog evanđeoskog navještaja istaknuo kako Bog ne ostvaruje svoj naum nekim moćnim načinom po ljudskom poimanju, nego s jednostavnom i skromnom nazaretskom djevojkom Marijom. Naglasivši da je andeo Gabriel u svom pozdravu Mariju nazvao milosti punom, biskup je ustvrdio da se dijalog Boga i Marije odvija na milosni način. Milost je blizina kojom jedna osoba drugoj osobi svjedoči da joj je draga i mila i kroz tu svoju naklonost i privrženost uspostavlja je u novi status. Marija je u potpunoj slobodi prihvatiла biti suradnica Božja u ostvarenju toga njegova velikog naučenja s nama ljudima u Isusu Kristu.

Marijina raspoloživost

Osvrćući se na uvođenje dvojice svećenika u službu kanonika požeškog Stolnog kaptola, biskup je podsjetio da ta ustanova ima svoje početke u požeškom Zbornom kaptolu od 13. stoljeća do dolaska Osmanlija u 16. stoljeću, čije je sjedište bilo u kaptolskoj tvrđavi. Rekao je da je slijedom toga povjesnog traga nakon osnutka Požeške biskupije utemeljen Stolni ili katedralni kaptol sv. Petra, čijim je članovima povjereno da vode brigu o biskupskim slavljima u katedrali i na njima sudjeluju te da vode brigu o uzdržavanju i uređenju katedralne zgrade. Poželio je dvojici novih kanonika da svoju službu započnu u svijesti kako su u sakramentu krštenja i svetog reda uspostavljeni u stanje milosti Božje i da kao kanonici Marijinom raspoloživošću služe Božjem narodu.

Nakon homilije uslijedio je obred uvođenja novih kanonika u službu. Kanonik lektor Josip Krpeljević pročitao je dekrete kojima je dijecezanski biskup imenovao Dražena Akmačića i Mladena Štivina kanonicima Stolnog kaptola sv. Petra u Požegi. Zatim su novi kanonici prema crkvenim propisima ispovjedili vjeru i dali prisegu. Biskup ih je potom odjenuo u kanoničko ruho, a prepoštok Ivica Žuljević poveo na njihovo mjesto u korske klupe. Na svršetku misnog slavlja biskup je čestitao dvojici novih kanonika što su postali članovima kanoničkog zbora požeške Katedrale, a ostalim kanonicima na čelu s prepoštom čestitao što je njihov zbor ne samo brojčano povećan, nego i duhovno obogaćen.

Korizmena duhovna obnova svećenika i đakona Požeške biskupije

Na svetkovinu Gospodinova navještenja, 25. ožujka u Maloj dvorani sv. Terezije Avilske u Požegi održana je korizmena duhovna obnova za dijecezanske i redovničke svećenike te đakone u Požeškoj biskupiji. Voditelj duhovne obnove bio je Pero Sudar, vrhbosanski pomoći biskup.

Pozdravljajući nazočne, biskup Antun je podsjetio kako je biskup Pero zadužen za katoličke škole u Bosni i Hercegovini te je naglasio kako je znakovito njegovo vođenje ove duhovne obnove prigodom desete obljetnice Katoličke osnovne škole u Požegi i Tjedna solidarnosti katolika iz Hrvatske s Crkvom i ljudima u Bosni i Hercegovini. Program je otvorio Dječji zbor Katoličke osnovne škole u Požegi pod vodstvom prof. Ljube Šolić.

Božja čežnja za čovjekom

U prvom dijelu programa biskup Sudar je održao nagovor pod naslovom »Vazmeno otajstvo – križ i nada«. Polazeći od naučavanja Drugoga vatikanskog sabora da nam je vaznenim otajstvom dana punina bogostvlja i proizšlo čudesno otajstvo Crkve (SC, br. 5) i podsjetivši da Crkva trajno nastoji »spoznati nadspoznatljivu ljubav Kristovu« (Ef 3, 19), biskup Sudar je ustvrdio da je svećenik pozvan trajno ponirati u značenje Kristova vazmenog otajstva i odgnetavati smisao što ga je Bog utkao u muku, smrt i uskršnuće svoga Sina Isusa Krista. U prvom dijelu izlaganja pod naslovom »Mesija ili čovječja potreba za Bogom izbaviteljem«, biskup Pero ustvrdio je da je čovjekova čežnja za oslobođenjem od patnje i smrti zajednička svim religijama, ali da je u potpunosti ispunjenja jedino u Kristovu vazmenom otajstvu, premda je na prvi pogled iz ljudske perspektive izgledalo da je

Božje djelo Isusovom smrću na križu doživjelo poraz, a ljudi se pokazali nesposobnima prepoznati i prihvati trpećeg Krista kao Mesiju. U drugom dijelu naslovljenom »Sluga Gospodnjí ili Božja čežnja za čovjekom«, biskup Pero istaknuo je da se Isusova patnja i sramotna smrt na križu nije uklapala u predodžbu koju su njegovi suvremenici imali o Mesiji te da je ona sve do danas neprihvatljiva sljedbenicima velikih svjetskih religija, premda je Bog po prorocima najavio da će njegov Sluga trpjeti i biti odbačen.

Nakon odmora u drugom dijelu programa najprije su učenici Katoličke gimnazije, članovi klasične i dramske sekcijske, izveli scensko uprizorenje »Ljubav Apolona i Dafne« iz Metamorfoza rimskog pjesnika Ovidija. Nakon toga biskup Sudar je u izlaganju »Katoličke škole – obveza i prilika Crkve« upoznao svećenike sa stanjem katoličkog školstva u Bosni i Hercegovini. Prikazao je povijest djelovanja Crkve na odgojno-obrazovnom području od njezinih početaka do danas, s posebnom osvrtom na ono što je s tim u svezi ostvareno na

Biskup Antun izrazio je uvjerenje da u katoličkim školama, ako budu kvalitetne i ako se katolički roditelji budu koristili svojim demokratskim pravom da djecu odgajaju u skladu sa svojom vjerom, nikad neće nedostajati učenika.

bosansko-hercegovačkom tlu od srednjeg vijeka do danas, naglasivši da odgojno-obrazovno djelovanje Crkve nije potpuno nestalno ni u iznimno nepovoljnem razdoblju osmanlijske vladavine. Rekao je da je trenutno u svijetu više od 250.000 katoličkih škola koje pohađa preko 60 milijuna učenika. Ustvrdio je da su katoličke škole koje su osnovane minulih dvadeset i pet godina u Bosni i Hercegovini, njih 14 u 7 centara, plod krajnje tjeskobe Hrvata s obzirom na njihov opstanak u Bosni i Hercegovini te da su uz biskupije kao osnivače, njihovi suosnivači različite redovničke zajednice. Spomenuo je da je u proteklih 25 godina kroz crkveni odgojno-obrazovni sustav prošlo 14.679 učenika, a da ih je u tekućoj školskoj godini 4.553 učenika, od čega je Hrvata 56 %, Bošnjaka 21%, Srba 6 % i ostalih 15 %.

Podržavati katoličke škole

U svom osvrtu na izlaganje biskup Antun čestitao je biskupu Peri na hrabrosti kojom se upustio u projekt promicanja katoličkog školstva u Bosni i Hercegovini. U Hrvatskoj trenutno djeluju 24 katoličke škole, 12 srednjih, 12 osnovnih, a Požeška biskupija ih ima pet – tri osnovne i dvije gimnazije. Premda će se broj djece u Hrvatskoj smanjivati zbog nepovoljnih

demografskih kretanja, biskup Antun izrazio je uvjerenje da u katoličkim školama, ako budu kvalitetne i ako se katolički roditelji budu koristili svojim demokratskim pravom da djecu odgajaju u skladu sa svojom vjerom, nikad neće nedostajati učenika. Pozvao je svećenike da svesrdno podržavaju rad katoličkih škola, naglasivši da se putem odgojno-obrazovnog sustava – od katoličkih vrtića preko katoličkih osnovnih i srednjih škola do katoličkog sveučilišta – na najbolji način doprinosi formiranju mladih naraštaja koji će na temelju evanđeoskih vrijednosti preuzimati odgovornost u hrvatskom društvu i doprinositi njegovu razvoju i boljitu.

U trećem dijelu programa svećenici i đakoni su se uputili u Katedralu na misno slavlje koje je predvodio biskup Pero u zajedništvu s mjesnim biskupom Antunom i sudionicima duhovne obnove. Na svršetku misnog slavlja biskup Antun zahvalio je biskupu Peri za iskazanu bratsku srdačnost i solidarnost u nastojanju da usred mnogih hrvatskih opustošenosti ne bude opustošeno naše svećeničko srce. Zahvalio je učenicima Katoličke osnovne škole u Požegi za njihovo sudjelovanje na misnom slavlju te im je i ovom prigodom čestitao desetu obljetnicu ute-meljenja njihove škole.

Hodočašće zagrebačkih bogoslova u Staru Gradišku

U subotu, 16. ožujka poglavari i bogoslovi Nadbiskupskog bogoslovnog sjemeništa u Zagrebu hodočastili su u Staru Gradišku. Pokorničko-molitveno slavlje predvodio je biskup Antun Škvorčević. Program je započeo na ulazu u nekadašnji zavod gdje je izraze dobrodošlice uputio načelnik Općine Staru Gradišku Velimir Paušić. Podsjetio je na povijest starogradiškog zatvora, čiji počeci sežu u vrijeme Austro-Ugarske, a imao je posebno značenje u Kraljevini Jugoslaviji, za vrijeme Nezavisne Države Hrvatske te u vrijeme komunističke Jugoslavije kada su brojni ljudi u njemu tamnovali zbog političkih, nacionalnih ili vjerskih razloga.

Čuvanje čistog spomena

Biskup je zahvalio načelniku Paušiću, pozdravio poglavare Nadbiskupskog bogoslovnog sjemeništa na čelu s rektorom Andelkom Košćakom i bogoslove, te ih podsjetio kako je ovđe u komunističko doba među ostalim uznicima tamnovalo više od 250 svećenika i desetak bogoslova zbog svoje vjernosti Isusu Kristu i njegovoj Crkvi. Žrtva svećenika, bogoslova i drugih nevino utamničenih poziva nas, nastavio je biskup, na zahvalnost i poštovanje te čuvanje čistog spomena na njih, oslobođena mržnje, osvetničkih misli i osjećaja. Podsjetio je da su komunističke vlasti 1948. godine odredile rušenje starogradiške župne crkve sv. Mihaela Arkandela, prisiljavajući utamničene svećenike da u tom sudjeluju. Stara Gradiška je kroz više od šezdeset godina bila bez ikakva kršćanskog znaka, a za vjernička okupljanja služila je župna kuća u nedalekim Uskoci-

ma. Nakon pokorničkog čina procesija je krenula prema Memorijalu pokraj župne crkve gdje je biskup podsjetio na njegovo značenje. Svi nazočni uputili su zatim Isusu Kristu molitvu za utamničene svećenike i bogoslove u ovom zatvoru. Procesija se potom uputila u crkvu gdje je biskup Antun predvodio euharistijsko slavlje.

Božje inicijative

Biskup je u homiliji, pozivajući se na navješteni ulomak iz knjige Ponovljennog zakona, protumačio kako Bog na Mojsijeva usta tumači svojim sunarodnjacima da on ima inicijativu s obzirom na njih i želi s njima sklopiti savez. Podsjetio bogoslove da Zli tijekom različitih povijesnih razdoblja i na ra-

Biskup je potaknuo bogoslove da budu čvrsti i ustrajni na započetom putu s velikim povjerenjem u Boga te da odbace sve ono što im Zli zavodnički sugerira u nastajanju da ih ukloni s puta svećeništva.

zličitim mjestima – a Stara Gradiška je jedno takvo mjesto – poduzimao svoje inicijative kojima je neke ljude zavodio da progone i ponižavaju druge, napose one koji su razumjeli, prihvatali i slijedili Božju inicijativu u Isusu Kristu. Ustvrdio je kako je Bog u Isusu Kristu posvjedočio da On nije neko daleko i ravnodušno biće s obzirom na čovjeka, nego mu se svojom ljubavlju približio na način da je postao jednim od nas, preuzeo na sebe našu smrtnu sudbinu da bi je preobrazio u pobjedu. Poručio je bogoslovima da Bog od njihova rođenja pa sve do poziva da podu svećeničkim putem očituje kako su oni djelo njegove inicijative, što mogu otkriti kad u svom srcu pozorno osluškuju njegov glas. Pozvao ih je da u prihvatanju Božjih inicijativa slijede primjer svećenika utamničenih u starogradiškom zatvoru koji je za njih bio »krvava kupelj«, kako je na redenju 1945. godine novozaređenim svećenicima rekao bl. Alojzije Stepinac.

Na koncu euharistijskog slavlja svu su zajedno otpjevali pjesmu Ljiljane bijeli koju je skladao o. Anzelmo Canjuga, jedan od starogradiških zatvorenika, a koju je posebno volio bl. Alojzije Stepinac.

Biskup primio poglavaricu Marijinih sestara

Biskup Antun Škvorčević primio je 30. ožujka u Biskupskom domu u Požegi, s. Kaju Ljubas, provincijalnu poglavaricu Marijinih sestara od čudotvorne medaljice. Razgovarali su o djelovanju sestara u Požeškoj biskupiji i to u Svećeničkom domu u Požegi, u Domu sv. Vinka Paulskog i Župi u Novoj Kapeli te u Bolnici Milosrdne braće sv. Rafael u Strmcu. Biskup je zahvalio s. Kaji za sve dobro koje sestre čine s velikom požrtvovnošću u ustanovama gdje im je povjeroeno ostvarivati poslanje u skladu s karizmom svoga reda. Razmotrili su određena pitanja, ponajprije povezana s njihovim djelovanjem u Novoj Kapeli, u Domu sv. Vinka Paulskog, podružnici Umirovljeničkog doma u Slavonskom Brodu. U bolnici na Strmcu rade i dvije sestre podrijetlom iz Benina, gdje Hrvatska provincija Marijinih sestara ima više od 30 svojih članica, s kojima surađuje i Katolička osnovna škola u Požegi, prikupljajući novac za školovanje djece u toj zemlji. Biskup i provincijalka posvetili su pozornost i duhovnom doprinisu Marijinih sestara po Udrzi štovatelja Blažene Djevice Marije Čudotvorne medaljice, koja je započela djelovati i u Požeškoj biskupiji. Raspravili su i o mogućnosti suradnje između sestara i Biskupije s obzirom na pružanje mogućnosti studentima da imaju smještaj u crkvenim kućama u Zagrebu.

KORIZMENE TRBINE ČETVRTKOM

PRVA TRBINA – 14. ožujka 2019. • GORAN LIVAZOVIĆ

Odgajati za život

Dvorani sv. Terezije Avilske u Požegi, 14. ožujka održana je prva korizmena tribina na kojoj je gostovao izvanredni profesor dr. sc. Goran Livazović s Odsjeka za pedagogiju Filozofskog fakulteta Sveučilišta J. J. Strossmayera u Osijeku s temom „Odgajati za Život – važnost odgojne dimenzije obitelji, škole i Crkve“. Nakon molitvenog uvoda prisutne, među kojima su bili brojni učitelji požeških katoličkih škola, pozdravio je Josip Krpeljević, generalni vikar Požeške biskupije, a potom je moderator tribine Miroslav Paulić, profesor hrvatskog jezika u požeškoj Katoličkoj gimnaziji ukratko predstavio predavača.

Prof. Livazović je u svome izlagaju istaknuo kako se u teoriji i praksi odgoja nerijetko ističe kriza društva, vrijednosti, obitelji i pojedinca. Ustvrdio je da, unatoč činjenici da je ranjivost suvremene obitelji jedan je od temeljnih uzročnika sveopće krize današnjeg čovjeka, obitelj kao vrelo i nositeljica života, i dalje ostaje prvi i najvažniji čimbenik odgoja. Stoga su, reafirmacija odgoja, duhovnih, etičkih i odgojnih vrijednosti, zaštita djece i mlađeži – najvažnije društveno-pedagoške zadaće danas, gotovo kao pedagoški imperativ, izvor i nagnuće, zaključio je predavač.

Želeći istaknuti važnost duhovne dimenzije u obrazovanju i kvaliteti odgoja, prof. Livazović je iznio rezultate određenih istraživanja koja pokazuju da duhovnost djeci i mladima pruža dodanu vrijednost i poticaj kojim se učinkoviti odupiru kušnjama svakodnevice te da njihova religioznost pozitivno utječe na njihova akademска i druga životna postignuća. Religiozni pojedinci imaju stabilnije obiteljske odnose te su kao roditelji uključeniji u život vlastite djece. Stoga, s obzirom na vrijednosne izvore procesa odgoja i socijalizacije, promicanje humanističkih i duhovnih ideja u odgoju može revitalizirati narušenu ravnotežu osobne i društvene slobode, napomenuo je prof. Livazović. Zaključio je kako u odgoju mlađih naraštaja obitelj ima prvo mjesto, a da škola i Crkva, kao sugovornice i suradnice roditelja u cijelovitom odgoju njihove djece, imaju zadaću i odgovornost u okviru svojih kompetencija u tome im pomagati.

DRUGA TRBINA – 21. ožujka 2019. • RAFAEL DROPULIĆ

Svjedočenje vjere u svakodnevnom životu

Pjevač Rafael Dropulić (Rafo) s mom „Svjedočiti vjeru u svakodnevnom životu“ gostovao je 21. ožujka na drugoj u nizu korizmenih tribina četvrtkom. Nakon molitvenog početka Marijan Pavelić, vjeroučitelj u Katoličkoj gimnaziji, koji je moderirao tribinom, pozdravio je prisutne, među kojima je bio i biskup Antun Škvorčević, te kratkim video-uratkom predstavio životni put pjevača Dropulića.

Potom su moderator Pavelić i pjevač Rafo kroz razgovor dotali odredene teme koje su publici, među kojima je bio velik broj srednjoškolaca i mlađih, približili Rafin životni put prije i poslije obraćanja, ističući presudan element vjere u njegovu životu koji ga je doveo do sadašnjeg trenutka. Osobito je ukazao na važnost redovitog sakralnog života kroz slavlje nedjeljne svete mise, ispovijedi te osobni odnos s Bogom kroz svakodnevnu molitvu i čitanje Svetoga Pisma, koji je kako je rekao, formula životne ostvarenosti i unutarnjeg mira. Rafo je na kraju svoja svjedočanstva uputio poruku prisutnima, osobito mlađima ustvrditiši među ostalim kako su predivna Božja stvorenja koje Bog poznaće do najistrijeg detalja, bez obzira na njihove grješnosti i manjkavosti neizrecivo ih ljubi i želi samo njihovu sreću. Pozvao ih je

da otkriju koji plan Bog ima s njima jer je to jedini put njihove istinske životne sreće, zadovoljstva i unutarnjeg mira.

Potom se prisutnima obratio biskup Antun rekavši da je impresioniran Rafinom talentiranošću za Boga te naglasio da je njegovo svjedočanstvo izazovno jer nam poručuje da je svatko od nas talentiran za Boga, samo je pitanje koliko ga mi tražimo. Ustvrdio je kako je Rafin iskustvo na tragu onoga što je sv. Augustin zaključio o svom traganju za Bogom: da zapravo nije on tražio Boga, nego je Bog tražio njega; i da nije on našao Boga, nego je Bog našao njega. Mi bez Boga ne znamo tko smo, ostajemo neostvareni poput torza. Stoga je Isusov poziv na obraćenje uvijek aktualan. Pozvao je naznačene da se u prosudivanju aktualnog stanja u Hrvatskoj ne daju zarobiti onim negativnim što vide oko sebe, nego da se usredotoče na vlastitu nutrinu u nastojanju da budu bolji ljudi te da i najmanjim svojim dobrim djelom doprinesu boljštu društva u kojem žive.

ČETVRTA TRBINA – 4. travnja 2019. • MLADEN PARLOV

Računati s Bogom u obiteljskom životu

UDvorani sv. Terezije Avilske u Požegi, 4. travnja održana je četvrta korizmena tribina na kojoj je gostovao prof. dr. sc. Mladen Parlov, svećenik Splitske nadbiskupije i pročelnik Katedre povijesti kršćanske literature i kršćanskog nauka na Katoličkom bogoslovnom fakultetu Sveučilišta u Splitu, s temom: „Računati s Bogom u obiteljskom životu“. Nakon molitve Nikolina Bodolović, prof. psihologije u požeškoj Katoličkoj gimnaziji, moderatorica susreta, uvela je nazočne u temu, predstavila predavača i područje njegova znanstvenog i pastoralnog rada.

Prof. Parlov govoreći u prvom dijelu izlaganja o krizi obitelji u suvremenom postkršćanskom društvu, ustvrdio je da je kriza obitelji posljedica poljuljanosti identiteta muškarca u njihovoj muškosti, a još više posljedica poljuljanosti identiteta žena u njihovoj ženstvenosti.

U drugom dijelu izlaganja iznio je najnovije statističke podatke o broju rastavljenih brakova i o razdoblju bračnog života u kojem najčešće dolazi do rastave. Rekao je da, dok se gotovo svaki četvrti brak raspada u prvi pet godina braka, što je žalosna činjenica, ipak ohrabruje podatak da u obiteljima gdje se redovito moli tek jedan brak od tisuću završava rastavom. Potom je na temelju konkretnih primjera iz svoje svećeničke prakse ukazao na pogreške koje supružnici najčešće čine, a da toga nisu dovoljno svjesni. To je ponajprije pogreška da svoj brak uzimaju zdravo za gotovo, zanemarujući činjenicu da je brak

proces učenja i projekt koji je potrebno ostvarivati cijeli život. Druga pogreška je nastojanje jednog bračnog druga da onom drugom nešto pokaže ili dokaže, umjesto da se supružnici trajno trude jedno drugo učiniti sretnim. Zatim, tu je pogreška koju roditelji čine kad se natječu tko više voli djecu, umjesto da se međusobno natječu tko će koga više voljeti; jer roditelji najveću ljubav iskazuju svojoj djeci time što se međusobno ljube. Pogreška u koju roditelji često upadaju jest i njihovo svađanje pred djecom, koje za posljedicu ima da se dijete ni krivo ni dužno počne osjećati krivim zbog svade svojih roditelja. Govoreći o Božjem djelovanju u bračnom i obiteljskom životu, splitski je teolog u trećem i završnom dijelu svog izlaganja ustvrdio da je na sakramentu ženidbe utemeljeni kršćanski brak milosni kanal kroz koji Bog svojim darovima obdaruje bračne drugove i sve članove obitelji.

PETA TRBINA – 11. travnja 2019. • IVAN TOLJ

Graditi zdravu sadašnjost i budućnost na vrijednostima Domovinskog rata

Peta, posljednja ovogodišnja korizmena tribina četvrtkom održana je 11. travnja u Dvorani sv. Terezije Avilske u Požegi. Na tribini je nastupio umirovljeni general Ivan Tolj s temom: „Graditi zdravu sadašnjost i budućnost na vrijednostima Domovinskog rata“.

Nakon molitve, prisutne je u temu uveo Ivica Bedeničić, ravnatelj požeške Katoličke gimnazije, moderator tribine, predstavivši ukratko predavača. General Tolj se u uvodu osvrnuo na korizmeno vrijeme i ustvrdio da je hrvatski narod, kao rijetko koji drugi narod, tijekom svoje prošlosti imao bremenito iskustvo križnog puta te je njegovih četrnaest kršćanskih stoljeća slikovito usporedio sa četrnaest postaja Kristova križnog puta. Naglasio je da su žrtve svih onih koji su poginuli u mnogim bitkama i ratovima, od dolaska Hrvata na ove prostore u sedmom stoljeću pa sve do nedavnoga Domovinskog rata, ugradene u dar slobode i neovisnosti koju Republika Hrvatska danas posjeduje. U prvom dijelu svog izlaganja predavač se kao svjedok i sudionik vremena prijetio stvaranju Hrvatske vojske u Domovinskom ratu, kao i svog osobnog doprinosa. Pritom je naglasio osobitu ulogu prvog hrvatskog predsjednika dr. Franje Tuđmana, koji je po njegovu mišljenju bio jedina osoba koja je u onodobnim složenim i za Hrvatsku nepovoljnim geopolitičkim okolnostima mogla povesti hrvatski narod

TREĆA TRBINA – 28. ožujka 2019. • VLADIMIR PAAR

O Božjoj prisutnosti u stvorenom svijetu

Treća korizmena tribina četvrtkom održana je 28. ožujka, a na njoj je gostovao poznati hrvatski znanstvenik i fizičar akademik Vladimir Paar s temom „Otkri(vati) Božju prisutnost u stvorenom svijetu“. Leonardo Đaković, profesor fizike i matematike u požeškoj Katoličkoj gimnaziji, moderator tribine, uveo je prisutne u temu te ih ukratko upoznao s predavačevim životom.

Akademik Paar je potom naznačio, mađu kojima je bio i biskup Antun Škvorčević, progovorio o mnogobrojnim znanstvenim otkrićima tijekom povijesti koji su učenjake priveli vjeri. Nizao je poznate znanstvenike zajedno s njihovim istraživanjima te rezultatima njihova rada, koji su otkrivali čudesne zakonitosti u postojeočoj stvarnosti koje svjedoče Boga na početku svega, dotaknuvši se i same teorije stvaranja svemira odnosno svijeta. Osobito je pak u svom izlaganju istaknuo nekoliko znanstvenika koji su započeli svoj znanstveni rad kao uvjereni ateisti, a nakon znanstvenih otkrića postajali duboko religiozni ljudi. Akademik Paar dotaknuo se istraživanja genoma ili čovjekove životne šifre, čime se osobno dugi niz godina bavi, objašnjavajući prisutnima u Dvorani sv. Terezije Avilске veličanstveni način funkciranja

ljudskog organizma u njegovim najsigurnijim stanicama koji čovjek jako teško može i pojmiti, a pogotovo ne svojim razumom i znanostu obujmiti.

Na koncu se prisutnima obratio biskup Antun koji je, potaknut raspravom o različitim tumačenjima biblijskih izvještaja o stvaranju svijeta i čovjeka, ustvrdio kako nam Sveti pismo objavljuje istinu da je Bog stvorio svijet, ali ne *kako* ga je stvorio. Kazao je da je nedavno bio na vizitaciji župa Virovitičkog dekanata te je među ostalim pohadao i škole u kojima je znao učenike zapitati je li u njihovoj školi 2 plus 2 još uvjek 5, na što su oni gromoglasno odgovarali – ne 5, nego 4. Na pitanje zašto 4, a ne 5, zašto vodu tvori H₂O, a ne nešto drugo, zašto određeni tonovi izražavaju sklad, a drugi ne, zaključili su kako su to zakonitosti po kojima otkrivamo Onoga koji je u pozadini svega postojećeg.

u ostvarenje višestoljetnog sna stvaranja samostalne i suverene države. U drugom dijelu izlaganja umirovljeni general govorio je o tome kako je njegova zadaća kao osobe koje je bila zadužena za promidžbu i političku djelatnost u Hrvatskoj vojsci bila oblikovati moralni i duhovni profil hrvatskog vojnika. Kazao je da je u tu svrhu sastavio deset načela po kojima se hrvatski vojnik treba ravnati u vršenju svoje časne službe obrane Domovine – 1. Rodoljublje i domoljublje; 2. Hrabrost i požrtvovnost; 3. Istina, pravda i ljepota; 4. Vjera i nada; 5. Čast i odanost; 6. Red i ustrojstvo; 7. Čudorednost; 8. Sloboda, mir i demokracija; 9. Tradicija i običaji i 10. Budućnost – te je u nekoliko jezgrovitih rečenica, potkrijepljениh citatima i mudrim izrekama određenih autora, prikazao svako od tih načela. Zaključio je da u ratu započeti proces stvaranja hrvatske države nije dovršen te je istaknuo potrebu njegova dovršenja u miru duhovnom, kulturnom i gospodarskom obnovom.

Godišnjica smrti Sluge Božjeg kardinala Franje Kuharića u Požegi

Budući da je kardinal Kuharić bio počasni građanin Požege, biskup je pozvao nazočne Požežane neka u predvečerje Dana Grada zajedno s njime mole da Požega bude mjesto dostoјnih ljudskih odnosa, međusobnog poštovanja i mira.

Na sedamnaestu obljetnicu smrti kardinala Franje Kuharića, 11. ožujka biskup Antun Škvorčević u požeškoj Katedrali predvodio je misno slavlje u zajedništvu sa svećenicima iz središnjih biskupijskih ustanova i iz župa grada Požege. Pozdravljajući nazočne vjernike, biskup je rekao da je zagrebački nadbiskup, kardinal Franjo Kuharić, koji je preminuo na današnji dan prije sedamnaest godina, ostao upisan u našim srcima te mu ovim misnim slavljem želimo iskazati posebno poštovanje. Spomenuvši da se ove godine navršava stota obljetnica njegova rođenja, biskup je potaknuo nazočne da zahvale Bogu za dar života tog velikana Crkve i hrvatskog naroda. Budući da je kardinal Kuharić

bio počasni građanin Požege, biskup je pozvao nazočne Požežane neka u predvečerje Dana Grada zajedno s njime mole da Požega bude mjesto dostoјnih ljudskih odnosa, međusobnog poštovanja i mira. Također ih je pozvao da u svojim molitvama preporuče Bogu još jednog počasnog građanina Požege, zagrebačkog pomoćnog biskupa Đuru Kokšu, koji je umro prije dvadeset godina. Poseban pozdrav uputio je predstavnicima Grada na čelu s gradonačelnikom Darkom Pušljašićem i njegovim suradnicima, kao i svim uzvanicima među kojima su bili i članovi povijesnih postrojbi iz Požege i drugih dijelova Hrvatske.

U homiliji biskup je naglasio da Božji kodeks, upisan u dubinu našeg

ono što je upisano u njihovu savjest, ostvaruje Božja vizija društva. Izrazivši uvjerenje da je kardinal Kuharić bio promicatelj Božjeg poimanja čovjeka i društva, Božjeg humanizma svetosti, biskup je pojasnio da svetost nije čudaštvo, niti nešto što treba izvanredno činiti, nego ono redovito na što nas potiče savjest. Osvrnuvši se na pojavu da se neki ljudi hvale svojih hrvatstvom, biskup je naglasio da o njemu ima smisla govoriti samo ako se ono poima kao skup određenih vrijednosti. Ako hrvatstvo ispraznimo od vrijednosti, savjesti, čovjeka i Boga, ono postaje nešto pogansko, ustvrdio je biskup. Rekao je da se slično može reći i za politiku. Ako ona ne polazi od sustava vrijednosti utemeljenog na savjesti, ona postaje nešto nehumano, sebično. Zamolio je kardinala Franju da iz nebeske domovine prati sva naša nastojanja i svojim primjerom pomogne da djelujemo po evanđeoskom sustavu vrijednosti. Na koncu misnog slavlja biskup je zamolio svemogućeg Boga da kardinalu Franji Kuhariću udjeli puninu svjetla uskrslog Gospodina, a nazočnim da naslijeduju njegov primjer. Gradonačelniku i svim građanima Požege čestitao je Dan Grada.

KORIZMENA DUHOVNA OBNOVA ZA VJEROUČITELJE I ODGOJITELJICE U VJERI

U okviru programa trajne duhovne formacije, u organizaciji Katehetičkog ureda 16. ožujka u Požegi je održana korizmena duhovna obnova za vjeroučitelje i odgojiteljice u vjeri Požeške biskupije. Voditelj duhovne obnove bio je o. Jakov Kuharić, karmeličan iz Karmela sv. Ilike na Buškom jezeru u Bosni i Hercegovini. Na početku je sve nazočne pozdravio Robert Kupčak, predstojnik Katehetičkog ureda. U svom nagovoru o. Kuharić progovorio je o važnosti osobne molitve koja produbljuje odnos s Bogom što je osobito važna dimenzija za poslanje svakog vjeroučitelja i odgojiteljice u vjeri jer se osobni odnos s Bogom prelijeva u svjedočanstvo vjere i daje autentičnost navještaju koji se događa u prenošenju vjerskih istina i kršćanskog nauka. Ukazao je na određene oblike molitve prema primjeru karmelskih svetaca ističući osobito primjere sv. Terezije Avilske i sv. Ivana od Križa te njihova iskustva molitve koja ih je vodila u dubine vlastite duše te otkrivala im ljepotu zajedništva s Bogom. Duhovna obnova završila je pokorničkim bogoslužjem i svetom misom koju je predvodio predstojnik Kupčak, a propovijedao o. Kuharić.

DESETA OBLJETNICA KATOLIČKE OSNOVNE ŠKOLE U POŽEGI

POSEBAN PRILOG

Upredvečerje svetkovine sv. Josipa, zaštitnika Katoličke osnovne škole u Požegi, 18. ožujka biskup Antun Škvorčević predvodio je euharistijsko slavlje u požeškoj Katedrali.

Zahvalno euharistijsko slavlje

Na slavlju su sudjelovali učenici, njihovi roditelji i djelatnici Katoličke osnovne škole u Požegi koja ove godine slavi desetu obljetnicu svoga utemeljenja. Pozdravljajući djelatnike Škole na čelu s ravnateljem Franom Barišićem, a osobito nazočne učenike i njihove roditelje, biskup se prisjetio kako je prije deset godina na svetkovinu sv. Josipa potpisao Odluku o utemeljenju Škole. Napomenuo je kako je tom prigodom sv. Josipu povjerio da svojom šutnjom učenike neprestano podsjeća na onoga koji je Riječ – Isusa Krista, i da njegova riječ bude vodilja, svjetlo i smisao u njihovim učeničkim srcima. Zahvalio je Bogu za sve ono lijepo i dobro što je tijekom minulih deset godina ugradeno u njihova učenička srca, a roditeljima i učiteljima zahvalio je za ljubav i žrtvu kojom su ih pratili na njihovu školskom putu.

Velik po šutnji

U homiliji je biskup zapodjenu razgovor s djecom, upitavši ih što je to škola ili bolje tko je to škola. Nakon kratkog razmišljanja zajedno je s djecom zaključio da su škola zapravo oni, njezini učenici, jer školska zgrada, učitelji i drugi djelatnici, svi su oni u konačnici tu radi njih i zato je njima na poseban način čestitao desetu obljetnicu Škole. Podsetivši kako ovih dana u prirodi niču žuti jaglaci i bijele visibabe te već pomalo cvate poneko stablo, biskup je upitao djecu što je potrebno da cvijeće i drveće u prirodi počne rasti. Na njihov odgovor da su za rast u prirodi potrebni sunce i kiša, biskup je dodao da je potrebna i tišina. U tišini klijia klica, u tišini raste stabiljka, u tišini dozrijeva žito, ti-

šina je toliko plodna, važna i snažna da je vrijedno o njoj razmišljati, ustvrdio je biskup. Napomenuo je kako je o tišini riječ i u naviještenom evanđeoskom ulomku, u kojem se pripovijeda da je jedan čovjek po imenu Josip bio velik baš po svojoj šutnji. To je bila tišina srca u kojoj se najbolje čuje, ustvrdio je biskup. Ako smo sabrani pred Bogom, onda u srcu osjećamo Božju blizinu i čujemo njegove poticaje što bi i kako bi trebali živjeti i iz nje rastemo, ustvrdio je biskup. Podsetio je djecu da ona rastu tjelesno, u centimetrima i tako postaju visoka, ali da je važniji rast u srcu. Naglasio je kako im se osnivanjem Katoličke osnovne škole u Požegi željelo omogućiti da što više i bolje rastu u srcu te budu veliki hrvatski ljudi. Ustvrdio je kako je u našoj Katoličkoj osnovnoj školi sastavni dio programa ona tišina koja se zove molitva. Ona je osluškiva-

nje Božje blizine po kojoj Bog prestaje biti neko daleko biće i postaje stvarna osoba koja nas pokreće na prava životna opredjeljenja. Dodao je da je molitva u tišini srca također potrebna zbog toga da se susretнемo i sa samima sobom jer to se ne dogada u buci i galami.

Malenost svakodnevnice

Biskup je još protumačio i kako je sv. Josip u šutnji shvatio i provodio Božji naum s obzirom na Isusovo začeće po Duhu Svetom u Djevici Mariji. Istaknuo je kako je Josip u tišini nazaretske obitelji obavljao svoje poslove kao tesar, otac i suprug, da to nisu bile neke velike stvari, nego one male i svakodnevne i da nam je on baš zbog toga, što je činio tih i vjerno, veoma blizak. Primjerom svoga osobnog i obiteljskog života sv.

Josip nam poručuje da se naša veličina u obitelji ili školi ne očituje u nečem izvanrednom, nego po malim i svakodnevnim stvarima koje obavljamo vjerno, strpljivo, plemenito i požrtvovno. Spomenuo je sv. Majku Tereziju kao primjer osobe koja je postala velikom po malim, svakodnevnim dobročinstvima koja je iz osjetljivosti svoga srca činila bližnjima u potrebi, osobito bolesnicima i umirućima. Potaknuo je učenike, njihove roditelje i učitelje da požele biti veliki ljudi na način sv. Josipa i tolikih drugih svetaca koji su Božjom snagom rasli iz tišine srca i kroz malenost svakodnevice izrasli u velike ljudе. Zamolio je sv. Josipa da ih zagovara kod Boga i izmoli da budu naraštaj učenika koji će u svojoj Školi rasti i napredovati ne samo u znanju, nego i u srcu.

Biskup se prisjetio kako je prije deset godina na svetkovinu sv. Josipa potpisao Odluku o utemeljenju Škole. Napomenuo je kako je tom prigodom sv. Josipu povjerio da svojom šutnjom učenike neprestano podsjeća na onoga koji je Riječ – Isusa Krista, i da njegova riječ bude vodilja, svjetlo i smisao u njihovim učeničkim srcima.

Na svršetku misnog slavlja učenik Ivan Šain čestitao je i zahvalio biskupu Antunu što je prije deset godina osnovao Katoličku osnovnu školu u Požegi te što svojom brigom i ljubavlju trajno podupire učenike, djelatnike i roditelje. Zamolio je biskupa da svojom molitvom i dalje prati njihove korake i njihov rast te mu je u ime svih učenika obećao molitvenu potporu u njegovoj biskupskoj službi. Potom mu je učenica Iva Penava u znak zahvalnosti uručila buket cvijeća.

Biskup je ustvrdio kako je u Katoličkoj osnovnoj školi sastavni dio programa ona tišina koja se zove molitva. Ona je osluškivanje Božje blizine po kojoj Bog prestaje biti neko daleko biće i postaje stvarna osoba koja nas pokreće na prava životna opredjeljenja.

Pred kraj svete mise svi nazočni otpjevali su himan »Tebe Boga hvalimo«. Na svršetku misnog slavlja učenik Ivan Šain čestitao je i zahvalio biskupu Antunu što je prije deset godina osnovao Katoličku osnovnu školu u Požegi te što svojom brigom

Svečana priredba prigodom 10. obljetnice Škole

Na blagdan sv. Josipa, 19. ožujka 2009. biskup Antun Škvorčević potpisao je Odluku o osnivanju Katoličke osnovne škole u Požegi. Od tada se na spomenuti datum obilježava Dan škole. Tom je prigodom, 19. ožujka, upriličen svečani program u Dvorani sv. Terezije Avilske u Požegi, na kojem je uz roditelje i djecu bio naznačan biskup Antun Škvorčević, požeško-slavonski župan Alojz Tomašević, požeški gradonačelnik Darko Puljašić te prvi i drugi ravnatelji Škole Ivica Žuljević i Želimir Žuljević. Za glazbeni dio programa pobrinula se Ljuba Šolić koja je s velikim i malim školskim zborom i uz glazbenu pratnju Filipa Petrovića, na početku programa izvela splet od sedam pjesama. Potom je uslijedio središnji dio programa, dramsko-scenski prikaz osnutka i desetogodišnjeg djelovanja Škole. Tekst prikaza pod nazivom *Ad litteram* napisala je učiteljica Anita Rašić koja je, uz pomoć profesorice Marijane Čorluka, osmisila i scenografiju te uvježbala glumce. Zanimljivo je da su se među glumcima, osim sadašnjih učenika Katoličke osnovne škole u Požegi, našli i bivši učenici prve i druge generacije Škole, koji trenutno pohađaju Katoličku gimnaziju u Požegi. Radnja počinje idejom oca biskupa o osnutku Katoličke osnovne škole te imenovanjem Ivice Žuljevića za njezinu prvog ravnatelja. Potom su gledatelji imali priliku pratiti razne zgode iz života Škole, od proglašenja djelatnika i otvaranja Škole preko odgojno-obrazovnog procesa i načina na koji se on odvijao, sve do promjene ravnatelja i najzanimljivijih detalja iz vremena njihova službovanja, prvo Želimira Žuljevića, a zatim Frane Barišića. Snažni dijelovi unutar predstave bili su i monolozi koji su

predstavljali vrline sv. Josipa prema kojima se nastoje odgajati učenici Katoličke osnovne škole (tišina, molitva, domovina, hrabrost). Na kraju prikaza predstavljen je i novi logotip Škole, tri stupa na kojima ona počiva, a to je zajednica obitelji, škole i Crkve što čini snažan temelj za dugo trajanje Katoličke osnovne škole u Požegi.

Dobri temelji

Potom se prisutnima obratio ravnatelj Frano Barišić koji je najprije pozdravio osnivača Škole biskupa Antuna Škvorčevića te mu zahvalio za sva nastojanja i sve dobro koje čini i kojima prati rad Katoličke osnovne škole. Potom je pozdravio svoje prethodnike Ivicu Žuljevića, prvoga ravnatelja Škole te Želimira Žuljevića, drugoga

ravnatelja. Obojici je zahvalio na dobrim temeljima koje su mu ostavili, a na kojima počiva Škola. Zahvalio se zatim i gradonačelniku grada Požege Darku Puljašiću te požeško-slavonskom županu Alojzu Tomaševiću za potporu koju pružaju u radu Škole i izvanškolskim aktivnostima. Pozdравio je i zahvalio svojim dojučerašnjim kolegama, djelatnicima Katoličke gimnazije na čelu s ravnateljem Ivicom Bedeničićem, za nesebičnu pomoć kako u ovom projektu, tako i u cijelokupnom radu Škole. Spomenuo se potom sv. Josipa – zaštitnika Škole te poželio da nam svima njegove vrline budu smjernice za rad i u svakodnevnom životu. Govor je završio čestitavši svima, a napose ocu biskupu 10. obljetnicu Katoličke osnovne škole u Požegi.

Prema Isusovom modelu

Na koncu se prisutnima obratio i sam osnivač Škole, biskup Antun Škvorčević. Čestitao je učenicima na zanimljivo osmišljenom programu kojega su izveli iz svoje perspektive, onako kako su doživjeli proteklih deset školskih godina. Podsjetio je kako Požeška biskupija nema smisao u samoj sebi, nego je njezin smisao u službi čovjeku te da je od njezina početka razmišljaо sa suradnicima kako na najbolji način u demokratskim okolnostima, na različitim razinama, u evanđeoskom duhu preuzeti odgovornost i djelovati za dobro ljudi. Kazao je kako je postupno nakon organiziranja biskupijskih struktura, najprije oblikovan projekt pomaganja siromašnima i starijima u čijem je središtu caritasova kuhinja, a potom je napravljen iskorak na odgojno-obrazovno područje s dodjelom stipendija studentima i učenicima, osnutkom Katoličke gimnazije u Pože-

Biskup je naglasio da roditelji, njihova djeca i djelatnici Škole tvore jednu veliku obitelj zajedno s katoličkim školama Požeške biskupije u Virovitici i Novskoj. Potom je djelatnicima na čelu s ravnateljem poželio da u požeškoj Katoličkoj osnovnoj školi djeca rastu u znanju, a napose u evanđeoskom sustavu vrijednosti te postanu veliki hrvatski ljudi te zamolio Božji blagoslov za sljedeće školsko desetljeće.

gi i Virovitici, Kolegija u Požegi za srednjoškolske učenike te konačno i Katoličke osnovne škole u Požegi. Istaknuo je kako je pri tom u roditeljima imao čvrste saveznike te im je zahvalio na podršci i povjerenju što su svoju djecu povjerili jednoj novoj školi, koja nastoji oblikovati mlađog čovjeka prema Isusovu modelu. Naglasio je da roditelji, njihova djeca i djelatnici Škole tvore jednu veliku obitelj zajedno s katoličkim školama Požeške biskupije u Virovitici i Novskoj. Na kraju se obratio djelatnicima na čelu s ravnateljem i pozvao da u požeškoj Katoličkoj osnovnoj školi djeca rastu u znanju, a napose u evandeoskom sustavu vrijednosti te postanu veliki hrvatski ljudi, zamolivši Božji blagoslov za sljedeće školsko desetljeće. Program je završio prigodnim domjenkom i druženjem u blagovaonici Katoličke osnovne škole u Požegi.

Svjedočanstva roditelja o Školi

Utorak, 26. ožujka održana je tribina za učenike, roditelje i djelatnike na temu Svjedočenje roditelja učenika Katoličke osnovne škole u Požegi prigodom 10. obljetnice djelovanja Škole. Tribinu su činila tri djela: pjesma, duhovni nagovor te svjedočenje roditelja i učenika. U uvodnome dijelu tribine spletom prigodnih pjesama nastupila je požeška klapa Sv. Lovro.

U prvom dijelu, nakon molitve koju je predvodio predstojnik Ureda za katoličke škole preč. Ivica Žuljević, prisutnima se duhovnim nagovorom obratio vč. Ivan Popić, kancelar Požeške biskupije, koji je u Rimu magi-

strirao na temama vezanim uz obitelj i brak. Vlč. Popić je istaknuo kako je obitelj temeljna jedinica i stup društva. Govorio je o tome kakav bi brak trebao biti kako bi obitelj bila zdrava te je naglasio pravo roditelja da žele za svoje dijete najbolje u svemu pa tako i u školstvu. Upravo se tu javljaju katoličke škole koje uz obrazovanje pružaju cijelovit odgoj. Potom su na pozornicu istupile voditeljice programa, učiteljice Ivana Mance i Ivana Mršić, a njima su se pridružili roditelji Jakovljević, Domazet, Galović i Černušak. Oni su progovorili o vjeri, molitvi i obitelji te o važnosti i veličini uloge koju u njihovim životima zau-

zima upravo Katolička osnovna škola u Požegi. Posebno je bio zanimljiv dio kada je gospodin Jakovljević posvjeđao o Providnosti koja se uvijek u pravo vrijeme pobrine za sve, samo treba moliti.

Prije kraja tribine bivše učenice Škole Petra Kordić i Tena Korov pročitale su svoje osvrte na vrijeme provedeno u Katoličkoj osnovnoj školi istakнуvši kako im je Škola bila druga obitelj što je sasvim i razumljivo jer kako je rekao naš prvi ravnatelj preč. Žuljević, škola nisu zgrada i zidovi, Škola smo mi.

Na koncu su voditeljice zahvalile roditeljima što su posvjedočili svoj

život i odnos prema Školi, a posebne izraze zahvalnosti izrekle su pedagošnjici Draženki Rotim koja je bila glavna organizatorica tribine.

Hodočašće sv. Josipu u Karlovac

Roditelji, učenici i djelatnici Katoličke osnovne škole, prigodom desete obljetnice Škole, hodočastili u Nacionalno svetište sv. Josipa u Karlovac. Hodočašće zaštitniku Škole održano je u subotu, 9. ožujka, a započelo je upoznavanjem Svetišta koje je vodio njegov rektor mons. Antun Senete. Po završetku upoznavanja uslijedilo je krunica sv. Josipu, prilika za svetu ispovijed i, kao vrhunac hodočašća, sveta misa na kojoj se molilo za mnoge nakane, a posebno za Školu i one koji istu čine, napose djecu. Nakon svete misе uslijedilo je vrijeme za okrijepu i zajednički ručak, a potom je valjalo potrošiti unešene kalorije pa su se hodočasnici popeli u prekrasni, karlovački stari grad Dubovac gdje su uživali u ljepotama dvorca koji je ime dobio po hrastovoj šumi koja ga je nekada okruživala. Na koncu, prije povratka kući, naši su hodočasnici posjetili i najveći slatkovodni akvarij Aquatika koji se, također nalazi u Karlovcu. Zahvalni sv. Josipu na Školi i zajednici koja čini istu, ali i na svim drugim dobrima, putnici su stigli sretno svojim kućama u večernjim satima.

Blagoslov novih zvona u Stražemanu

Treće korizmene nedjelje, 24. ožujka, biskup Antun Škvorčević pohodio je Župu Stražeman i predvodio blagoslov novih zvona. Slavlje je započelo ispred župne crkve sv. Mihaela Arkandela, gdje je biskup izrazio radost zbog tri nova zvona, spomenuvši kako će ona svojom zvonjavom podsjećati na Božju prisutnost i pozivati vjernike na molitvu. Potom je župnik Robert Mokri predstavio nova zvona, rekavši kako su izlivena u ljevaonici Grassmayr u Innsbrucku. Ukršena su hrvatskim pleterom i gribom. Najveće zvono tona A posvećeno je sv. Mihaelu Arkandelu, a dar je Ine Galića, vlasnika tvrtke Presoflex. Drugo zvono tona D posvećeno je sv. Ivanu Krstitelju, a dar je Općine Velika. Treće zvono tona Fis posvećeno je bl. Alojziju Stepinu i dar je župljana. Na zvoniku je ostalo i jedno staro zvono iz

1862. koje daje ton H. Župnik Mokri je zahvalio donatorima, rekavši kako je zamisao o njihovoj nabavi započela za vrijeme župnika Josipa Devčića koji je pripremio sve potrebno za njihovo postavljanje. Usljedio je čin blagoslova. Biskup se u homiliji nadovezao na Isusovu prispopobu iz evanđelja o neplodnoj smokvi, oko koje se vignogradar trudi da bi donijela roda, te istaknuo kako Bog želi da budemo njegova plodna smokva na hrvatskoj zemlji. Da ne budemo zakopani u nemoci sebičnosti i zla, nego da donosimo obilat rod. Potom je progovorio o znakovima kojima je ispunjena naša životna svakodnevica, rekavši kako su jedan od njih i zvona postavljena danas na zvonik, koja nas podsjećaju na Božju istinu o nama, da smo bića koja je On po svom naumu pozvao u život. Tri puta dnevno, pozivajući nas

na molitvu, zvona nas podsjećaju tko smo u Isusu Kristu i potiču na slavlje u crkvu, a kore nas ukoliko smo gluhi za Božji glas. Zvona prigodom sprovođa oplakuju naše pokojne i na svoj način svjedoče da polažući tijela naših bližnjih u grob ne tugujemo kao oni koji nemaju nade i da vjerujemo u Isusovu i našu pobjedu nad smrću.

u Isusovu i našu pobjedu nad smrću. Zvona su skladna glazba te upućuju na onaj sklad koji je uspostavio Isus Krist svojom pobjedom nad smrću. Pri koncu misnog slavlja biskup je zahvalio donatorima novih zvona, župniku Mokrom te umirovljenom župniku Devčiću na svemu što je kroz dugogodišnje župničko služenje učinio za stražemansku Župu.

Svetkovina sv. Josipa u Slatini

Župa sv. Josipa u Slatini svečano je 19. ožujka proslavila svetkovinu svoga nebeskog zaštitnika. Središnje euharistijsko slavlje predvodio je u župnoj crkvi biskup Antun Škvorčević u zajedništvu sa svećenicima Slatinskog dekanata, na čelu s arhidiakonom Vladimiroš Škrinjarićem. Među brojnim vjernicima bile su i časne sestre Družbe Presvetog Srca Isusova predvođene vrhovnom poglavicom s. Dobroslavom Mlakić, sestre Služavke Malog Isusa iz Voćina, župan Igor Andrović te gradačelnik Denis Ostrošić.

Na početku misnog slavlja biskupa i druge sudionike slavlja pozdravio je župnik i dekan Dragan Hrgić koji je rekao da ovom svetkovinom započinje proslava stote obljetnice Župe sv. Josipa u Slatini te je najavio središnje slavlje u mjesecu listopadu. Istaknuo je da su ovom prigodom u njegovim mislima svi oni ljudi koji su tijekom minulih stotinu godina u život ove Župe ugradili svoju ljubav i žrtvu. Zahvalio je dragom Bogu i sv. Josipu za sve primljene milosti.

Biskup je istaknuo kako nam likovi prikazani na glavnom oltaru - sv. Josip s djetetom Isusom u naruču i sveti

slavenski apostoli Ćiril i Metod - svjedoče da mi pripadamo Isusu Kristu kojeg je sv. Josip volio i za kojeg je živio, da pripadamo njegovoj majci Mariji, zajedništvu svetih u Katoličkoj Crkvi po svojoj Požeškoj biskupiji. Pozvao ih je da zagledani u sv. Josipa obnove svoju vjernost Isusu Kristu i njegovoj Crkvi. Potaknuo ih je da povjere sv. Josipu svoje molitve, napose za naše obitelji i Domovinu, kojoj je on zaštitnik od 1687. godine, kao i za nositelje javnih dužnosti.

Svojim životnim opredijeljenjem da u tišini i sabranosti svoga srca osluškuje ono što mu je Bog objavljivao, sv. Josip poručuje i nama danas da se velike stvari u Hrvatskoj neće događati po ljudima koji puno pripovijedaju i razglabaju o nekim svojim ljudskim strategijama, nego po onima koji u tišini i sabranosti svoga srca znaju Boga slušati i s njime razgovarat i koji žele s njime surađivati na Njegovu djelu spasenja u Isusu Kristu.

Tumačeci kako je sv. Josip svoje očinsko poslanje ostvario u obiteljskom zajedništvu svete nazaretske obitelji, biskup je ustvrdio da je njegova veličina u tome što je poput

Abrahama vjerovao da će Bog ispuniti sva obećanja koja je dao svom narodu i na taj način omogućio Bogu da po njemu ostvaruje svoje spasonosne naume. Pozvao je nazočne da se po primjeru sv. Josipa i oni danas založe da brak i obitelj u Hrvatskoj ne budu prepušteni ljudskom hiru i nemoci, već da se kod nas ostvaruje Božji naum o braku i obitelji.

Proslava sv. Ivana od Boga u bolnici na Strmcu

Sv. Ivan od Boga korjenito je promijenio svoj život i potpuno se kao milosrdni Samarijanac iz Isusove prisopodobe posvetio služenju siromasima i bolesnicima, za koje je utemeljio zajednicu Milosrdne braće i gradio bolnice.

Prigodom blagdana sv. Ivana od Boga, utemeljitelja Bolničkog reda milosrdne braće, biskup Antun Škvorčević pohodio je Psihijatrijsku bolnicu sv. Rafaela na Strmcu i u bolničkoj crkvi predvodio euharistijsko slavlje.

Na početku misnog slavlja prior fra Kristijan Sinković zaželio je dobrodošlicu biskupu. Izrazio je radost zbog biskupova pohoda, spomenuvši da su se za ovo slavlje duhovno pripremili devetnicom i zahvalivši svećenicima koji su ju predvodili. Rekao je da mu je osobito draga što je na ulazu u bolnicu postavljen kip sv. Ivana od Boga kako pridržava bolesnika da ne padne i na taj način svima koji ulaze u ovu bolnicu poručuje da se ne boje jer neće pasti dok je on s njima. Ustvrdio je da nam sv. Ivan od Boga, kao i ostali sveci, pomažu ne samo da ne padnemo u tjelesnu bolest, nego još više da ne padnemo u duhovnu bolest koja se zove zlo i grijeh.

Ljubav prema bližnjemu

Zahvaljujući fra Kristijanu na riječima dobrodošlice, biskup Antun se pridružio njegovim riječima pozdrava svim sudionicima slavlja. Rekao je kako danas stojimo pred čovjekom u kome je Isus Krist očitovao sasvim posebnu snagu i u kojem nam je posvjedočio do koje razine čovjek može izrasti kad ozbiljno računa i surađuje s Njime. Pozvao je nazočne da zahvale Bogu što nam je darovao sv. Ivana od Boga i Bolnički red milosrdne braće, koji je on osnovao i koji već više od petsto godina djeluje po njegovu uzoru. Milosrdnoj braći fra Kristijanu i fra Giovanniju čestitao je svetkovinu njihova svetog Uteteljitelja.

Biskup je spomenuo u homiliji kako mnogi u Hrvatskoj igraju igre na sreću, nadajući se osvojiti što veći zgoditak, a kad im to pade za rukom, onda postaju predmet zavisti drugih ljudi koji nisu igrali ili nisu ništa osvojili. Povezao je to s naviještenim

sjetio je na najznačajnije događaje iz njegova života, od njegova rođenja 8. ožujka 1495. do smrti istoga nadnevka 1550. godine. Kazao je kako je u njegovu životu bila presudna propovijed sv. Ivana iz Avile, koja je okončala njegovo mlađenačko traganje za smislim života, potaknula ga na obraćenje Bogu te je korjenito promijenio svoj život i potpuno se kao milosrdni Samarijanac iz Isusove prisopodobe posvetio služenju siromasima i bolesnicima, za koje je utemeljio zajednicu Milosrdne braće i gradio bolnice. Upozorio je na čudesnost Božjeg zahvata u ljudima koje pokrene snagom svoga Duha da se potpuno opredjele za Njega i bližnjega. Naglasivši da se sv. Ivan od Boga sav potrošio u svom služenju čovjeku, biskup je zahvalio Bogu što nam ga je među tolikim svećima darovao.

Na svršetku misnog slavlja prior Kristijan Sinković i ravnateljica Bolničke Marijela Šakić zaslужnim djelatnicima ove ustanove uručili su povelje o uzornom radu i nagrade. Biskup je čestitao nagrađenima, istaknuvši da završavamo misno slavlje zadivljeni onim što je Bog ostvario u sv. Ivanu od Boga, sa željom da i nas još snažnije i dublje zahvati snaga Isusova križa, da volimo Boga cijelim svojim bićem te ispunjeni njegovom ljubavlju nastojimo biti dobri jedni drugima.

Ivan u ulomku drugog čitanja iz svoje Prve poslanice, kad kaže da smo svi djeca Božja po ljubavi koju nam je iskazao u Isusu Kristu, po njegovoj žrtvi na križu kojom nas je izbavio iz zarobljenosti smrću.

Milosrdni Samarijanac

Biskup je potom spomenuo kako je sv. Ivan od Boga svojim opredjeljenjem za siromašne, bolesne i stare osvojio pun pogodak – svetost i život vječni. Pod-

Biskup Škvorčević pozvao je nazočne da zahvale Bogu što nam je darovao sv. Ivana od Boga i Bolnički red milosrdne braće, koji je on osnovao i koji već više od petsto godina djeluje po njegovu uzoru. Milosrdnoj braći fra Kristijanu i fra Giovanniju čestitao je svetkovinu njihova svetog Uteteljitelja.

Dan otvorenih vrata Katoličke osnovne škole u Novskoj

U popodnevnim satima prvoga dan proljeća, 21. ožujka, u prostorima Katoličke osnovne škole u Novskoj održan je Dan otvorenih vrata. Na taj se način Katolička osnovna škola nastojala još više otvoriti i približiti svim roditeljima i njihovim obiteljima te cijelokupnom građanstvu Novske i njezine okolice, kako bi svatko mogao pobliže upoznati njezin rad i djelovanje te odgojno-obrazovni projekt.

Mnogobrojni posjetitelji, roditelji i djeca te drugi građani, njih više od dvije stotine, sudjelovali su u zani-

mljivom i zabavnom programu kojega su priredili učenici i djelatnici Škole, a koji se neprekidno odvijao

kroz puna dva sata. Vodenim školskim „turističkim vodičima sv. Jurja“, obilazili su postaje smještene u pojedinim školskim prostorijama. Tako su se u „Knjižnici sv. Lovre“ mogli prisjetiti najdražih knjiga, poslušati poučne pjesme te dobiti članske iskaznice, a na „Glazbenom trgu sv. Cecilije“ uživati u glazbenim stihovima uličnih pjevača. Potom su, slijedeći školsku ulicu, dolazili do „Ateljea sv. Andrije“ gdje su ih dočekivali mali školski umjetnici s kojima su mogli izrađivati vlastita likovna djela. Daljnji obilazak nastavljao se pohodom „Kuhinji sv. Marte“ u kojoj su mali školski kuhari i kuharice priredivali okrjeplju od raznih voćnih slastica, a sve je završavalo u „Restoranu slatkih okusa sv. Armanda“ u kojem su svi bili posluženi raznim slasticama te tradicionalnim slanim proizvodima. U spomenutom se restoranu prikazivao i školski zabavni video kojega su za ovu prigodu snimili učenici i djelatnici Škole u suradnji s TV sekcijom Katoličke gimnazije u Požegi.

Na kraju je organizirano i izvlačenje dobitnika nagradne igre za koju su vrijedne nagrade donirali Frizerski salon Glamur iz Novske, trgovina Offertissima poslovница Novska te trgovina SMC iz Pleternice. Dan otvorenih vrata Škole svojim je dolaskom podržao i gradonačelnik Marin Piletić sa suradnicima.

Korizmena duhovna obnova redovnica u Požegi

Korizmena duhovna obnova za redovnice koje djeluju na području Požeške biskupije održana je u subotu, 23. ožujka u Dvorani bl. Alojzija Stepinca Biskupske doma u Požegi. Redovnice je na početku pozdravio biskup Antun Škvorečević, izražavajući radost što će se one svojom duhovnom obnovom pridružiti duhovnom mozaiku koji se tijekom ove korizme slaže u požeškoj mjesnoj Crkvi. Zahvalio im je što nastoje ne biti ravnodušne prema samima sebi, jer kako nam svjedoči kratko biblijsko čitanje Trećeg časa, Bog nije biće ravnodušno prema nama, nego nas kori, odgaja i potiče na revnost i obraćenje. Kazao je da otvore vrata svoga srca Isusu koji kuca. Ustvrdio je kako ga odusevljava činjenica što se Bog nikad ne umara bavljenjem nama i očekivanjem da se popravimo. Naglasio je da to nije samo pitanje moralne naravi, nego je i pitanje vjere. Kad sebe položimo u Božje ruke, omogućujemo mu da u nama ostvaruje najviše što je moguće. Time što nas poziva na obraćenje, biskup je ustvrdio, Bog nam poručuje kako On zna da možemo biti drugačiji. Istaknuo je da se sav na život sastoji od početaka, treba ujutro svaki

dan ustati, ponovno jesti, raditi, odmarati se i sam tako ostajemo na životu. Slično je u duhovnom pogledu, treba se stalno obraćati, uvijek iznova isповijediti, ponovno započiniti te tako ostajemo duhovno živi.

Pozvao je sestre redovnice da ne predsuđuju jesu li drugi oko njih duhovno mrtvi, nego da se radije usredotoče na sebe same te u svom srcu i savjeti otvore prostor Bogu za njegovo djelovanje i na taj način svijet oko sebe učine boljim i ljepšim. Poželio im je da u svojoj duhovnoj obnovi očituju radost što ih je Bog pozvao u život, a još više što im je povjerio da u redovničkom životu budu znak one ljubavi koju je Isus Krist posvjedočio za nas do kraja, do u smrt.

Uz pozdrav je zahvalio fra Darku Teperu za predvođenje duhovne obnove te, kroz Božju metodu koju otkrivamo u Svetom Pismu i u tradiciji Crkve, nastoji pronalaziti nove mogućnosti kako da suvremeni čovjek bude duhovno bolji i snažniji. Također je zahvalio fra Miljanu Krišti za ono što kao biskupijski povjerenik za osobe posvećenog života nastoji činiti, kao i Robertu Kupčaku, voditelju Pastoralnog centra, za njegov do-

prinos u organizaciji duhovne obnove, a u svim sudionicama poželio je da sve ono što će u obnovljenom duhu ugraditi u požešku mjesnu Crkvu, bude blagoslovljeno za njih i za sve njezine vjernike.

Potom je voditelj Tepert održao razmatranje na temu „Nek' vam se čuje glas u visini“ (Iz 58, 4) kojim je, razlažući pojedine dijelove svetopisamskog teksta proroka Izajje, nastojao aktualizirati pitanje vjere i povjerenja Bogu s obzirom na život Bogu posvećene osobe. Kroz konkretna pitanja doticajem se pojedinih sastavnica redovničkog života te

na taj način zajedno s prisutnim redovnicama propitkivao osobni odnos s Bogom koji se živi oslonjen na strukturu samostanskog dnevnog reda prožetog molitvom i radom te uz smjernice konstitucija odnosno pravila pojedine redovničke družbe.

Po završetku razmatranja redovnice su se uputile u crkvu sv. Lovre gdje je fra Darčko predvodio pokorničko bogoslužje, nakon kojeg su imale prigodu pristupiti sakramentu pomirenja. Slijedilo je potom zajedničko euharistijsko klanjanje kojim je završen program duhovne obnove.

Dvadeset i prvi križni put mladih Požeške biskupije

U organizaciji Pastoralnog centra na čelu s Robertom Kupčakom i Povjerenstva za mlade predvođena Krunoslavom Siroglavićem, 30. i 31. ožujka održan je dvadeset i prvi Križni put mladih Požeške biskupije pod geslom »Učitelju – gdje stanuješ?«, tijekom kojeg su sudionici od Podravske Moslavine preko Čačinaca do Slatine prošli gotovo pedeset kilometara.

Ujutro 30. ožujka ispred župne crkve Rođenja BDM u Podravskoj Moslavini okupilo se više od petsto mladih hodočasnika koji su s pjesmom i molitvom pojedinih postaja križnog puta započeli prvu dionicu hoda od Podravske Moslavine preko Krčenika, Crnca i Rajinog Polja do Čačinaca. Tijekom hoda sudionici Križnog puta mladih imali su prigodu za svetu isповijed ili osobni razgovor sa svećenicima koji su ih pratili, kao i za trenutke štunje i osobnu molitvu. Nakon toplog dočeka župljana Župe Rođenja BDM, Podravska Moslavina i njihovog župnika Vlade Škrinjarića na samom početku, mlade su jednako toplo primili i župljani Župe Crnac zajedno sa župnikom Rokom Ivanovi-

ćem, ponudivši im ručak i osvježenje. Po dolasku u Čačincu u popodnevним satima mladi su se uputili u župnu crkvu Presvetog Trojstva, gdje su slavili svetu misu koju je predvodio Krunoslav Siroglavić, povjerenik za pastoral mladih Požeške biskupije. Pošto su večerali, mladi su se uputili u OŠ A. G. Matosa u Čačincima gdje su noćili. Dan u Čačincima završili su noćnim euharistijskim klanjanjem u župnoj crkvi.

Temperatura srca

Sutradan, 31. ožujka sudionicima Križnog puta mladih pridružili su se i drugi mladi hodočasnici, među kojima su bili i ovogodišnji krizmanici. Zahvalivši svojim domaćinima u Čačin-

cima na čelu sa župnikom Nedjeljkom Androšem, nastavili su hod križnoga puta uz pjesmu i molitvu prolazeći kroz Dobrović, Miljevce, Brezik te su preko Nove Bukovice i Kozica stigli u Slatinu. U svakome mjestu mlade su dočekivali razdragani vjernici nudeći im okrepnu i osvježenje. Po dolasku u Slatinu sudionici Križnog puta prvo su zastali u župnoj crkvi sv. Josipa, izmobilili postaju te nakon kratkog odmora uputili se u župnu crkvu bl. Ivana Merza gdje je uslijedio središnji događaj Križnoga puta mladih – euharistijsko slavlje koje je predvodio biskup Antun Škvorčević.

Pozdravljajući sudionike Križnog puta mladih, biskup je kazao kako ga raduje što su imali lijepo vrijeme i ugodnu temperaturu zraka, istaknuvši kako je snazi događaja na kojem su sudjelovali najviše pridonijela «temperatura» njihova srca, žar kojim su posvjedočili zahvalnost Isusu Kristu što je sebe dao za nas do kraja, do u smrt. Pohvalio ih je za žrtvu koju su podnijeli prešavši pedesetak kilometara. Posebni pozdrav uputio je bo-

goslovima Nadbiskupskog bogoslovnog sjemeništa u Zagrebu, na čelu s duhovnikom Vladom Razumom, koji su došli na ovo slavlje biti dionicima obreda primanja Tomislava Varele među kandidate za đakonat i prezbitерat. Pozvao je mlade da se pomole za njega i za sve druge bogoslove te da provjere što se zbiva u njihovim srcima s obzirom na Božji poziv da krenu putem duhovnog zvanja.

Doći k sebi

U homiliji je biskup zapodjenuo dijalog s mladima te im je spomenuo kako su mu njihovi voditelji rekli da su bili izvrsni na putu. Upitao ih je jesu li pronašli odgovor na pitanje „Učitelju – gdje stanuješ?“. Napomenuvši da su tijekom dva dana križnog puta svojim očima promatrati ljepote lijepe ravne Slavonije, biskup je naglasio da čovjek ne vidi dovoljno dobro tjelesnim očima, nego očima srca koje je osvijetljeno onim svjetлом koje se zove vjera. Otkriti da Gospodin stanuje u njegovu srcu može samo onaj tko je budan očima srca, ustvrdio je biskup, te je pozvao mlade da zamole Gospodina da se nastani u njihovu mladenačkom srcu iz kojeg izviru i brojna druga pitanja na koja jedini On ima odgovore života vječnoga. Podsetivši da je na upit svojih učenika „Učitelju – gdje stanuješ?“ Isus odgovorio „Dođite i vidite!“, biskup je ustvrdio da su se nazočni bogoslovii upustili u nutarnji dijalog s Njime i odlučili krenuti putem svećeništva.

Govoreći o evanđeoskoj prispođobi o izgubljenom sinu, biskup je ustvrdio da je mladeg sina od oca udaljilo njegovo sebično i požudama pomračeno srce. Takvom srcu nije bio potreban otac, nego samo njegovo imanje, a gubitak tog imanja očitovao je svu prazninu toga srca. Tada se dogodio milosni trenutak koji evanđelist izražava riječima „došavši sebi“. Pojasnivši kako te riječi u izvorniku znače da se mlađi sin sabrao u svojoj

je pod geslom »Učitelju – gdje stanuješ?«

nutrini, biskup je naglasio da mu je srce prestalo biti izgubljeno kad je shvatio da njegova sudbina nije živjeti sa svinjama, nego u zajedništvu s ocem. Na temelju toga biskup je poručio mladima da se i oni nalaze pred izazovom da se birajući školu, posao i općenito stil života, opredijele za put na kojih ih nuka sebičnost i požuda te ih je upozorio da će na taj način postati ponižena bića izgubljenog dosto-

janstva. Spomenuo je da je susreo mnoge vjerušnike laike koji su ustali i pošli putem ispunjenja svoga života u žrtvovanju sebe za druge te je naglasio da je svećenik velik upravo po tome što služi drugima.

Udružiti se u činjenju dobra

Govoreći o starijem bratu iz evanđeoske prispodobe, biskup je rekao da mu se na prvi pogled nema što zamjeriti jer on ne napušta oca i marno za njega radi, ali kad se promotri njegov negativistički odnos prema bratu, postaje jasno u čemu je njegova pogreška. Ustvrdio je kako se u starijem bratu zrcali aktualno stanje u hrvatskom društvu, gdje mnogi neprestano nešto prigovaraju i stalno se žale da u Hrvatskoj ništa ne valja te da jedino što treba učiniti jest ustati i otići što dale. Očito je da takvi nemaju pravo, kao ni stariji brat, rekao je biskup, naglasivši pak da evandelist nije završio ovu prispodobu, jer je želio da

je mi danas dovršimo, odnosno da ne ostanemo zarobljeni negativističkim i pesimističkim pričama, nego da se međusobno složimo i udružimo svoje mladenačke snage u činjenju dobra, i na taj način postanemo novi ljudi po Božjem naumu. Zamolio je bl. Ivana Merza, koji je svojim mladenačkim opredjeljenjem za Boga postao velik, da svojim zagovorom pomogne nazočnim mladima da uvijek u svom životu nastoje ostvarivati ono što je Božjega u njima.

Nakon popričesne molitve riječ zahvalnosti biskupu Antunu uputio je Nikola Jušić, župnik slatinske Župe bl. Ivana Merza. Krunoslav Siroglavić, biskupijski povjerenik za pastoral mladih, zahvalio je biskupu za predvođenje misnog slavlja, kao i za sve ono što čini za mlade u Požeškoj biskupiji. Pozvao je nazočne da u rujnu dođu u Požegu na Biskupijski dan mladih i koncert „Otvorite vrata Kristu“ te im najavio ljetni kamp za mlade u Velikoj.

Susret stipendista Zaklade Požeške biskupije

Stotinjak stipendista Zaklade Požeške biskupije za pomoć učenicima i studentima okupilo se 9. ožujka u Dvorani bl. Alojzija Stepinca Biskupskog doma u Požegi na svome korizmenom susretu. Pozdravio ih je biskup Antun Škvorčević te pročitao ulomak iz Lukina evanđelja u kojem evandelist govori o čovjeku koji, ukoliko želi sagraditi kulu, mora proračunati ima li dovoljno sredstava da ju može dovršiti.

To je biskup povezao s našom egzistencijalnom situacijom, rekavši kako je svaki čovjek Božje djelo, jedinstvena i neponovljiva osoba, ali nedovršeno biće čija se izgradnja ostvaruje na više razina. Istaknuo je da Požeška biskupija putem svoje Zaklade nastoji materijalno pomoći mladim ljudima kako bi imali mogućnost intelektual-

no rasti, ali da je čovjek više od toga i stalno u sebi nosi čežnju za većim i dubljim životom, u konačnici teži za onim dimenzijama svoga postojanja koje može ostvariti jedino Bog. Spomenuo je da smo mi ljudi darovana bića i da je taj dar ujedno i zadača. Potaknuo je stipendiste da u korizmenom vremenu zastanu pred samima sobom i zapitaju se po kojem konceptu ostvaruju čovjeka, što žele od života, u kojim životnim koordinatama žive i s kime izgrađuju svoje postojanje. Kazao je da nas Isusov evanđeoski izazov potiče na izgradnju života u njegovim koordinatama ljubavi kojom je položio sebe za nas kako bi nas ispunio onom moći koja pobijeđuje i samu smrt te daje konačni smisao života. Potaknuo je stipendiste da svakodnevno budu u molitvi povezani s Isusom Kristom te

da budu duhovno moćna bića. Pozvao ih je da se u mjestu školovanja ili studiranja povežu s mladima u župnim zadržanicama te ne ostanu sami na svom mladenačkom putu. Pri koncu susreta

stipendisti su se uputili u Djecezanski muzej gdje ih je dočekala Nikolina Mandić, voditeljica biskupijske knjižnice, koja im je predstavila sakralnu zbirku i zbirku moderne umjetnosti.

Završena edukacija župnih animatora

U organizaciji Pastoralnog centra Požeške biskupije, 6. travnja održan je u Požegi biskupijski susret župnih animatora koji su završili temeljnu edukaciju. Pridružili su im se i mladići koji su toga dana sudjelovali u završnici Katoličke malonogometne lige Požeške biskupije.

Susret je započeo prigodnim programom u Dvorani sv. Terezije Avilske gdje je nakon molitve prisutne mlađe među kojima je bio i biskup Antun Škvorčević pozdravio Robert Kupčak, voditelj Pastoralnog centra, podsjećajući ih na riječi sv. Ivana Pavla II.: „Isus Krist je ‘put, istina i život’. On neće nikoga iznevjeriti i najbolji je prijatelj mlađih. Dopustite da vas zahvati, kako biste mogli postati nositelji glavne uloge velike i divne pustolovine, ispletene ljubavlju prema Bogu i bližnjemu. Budućnost je u vašim rukama: vaša, ali i budućnost Crkve i domovine. (...) Nađite svoje mjesto u Crkvi i u društvu, prihvataći velikodušno zadaće koje vam se sada povjeravaju u obitelji i izvan nje.“

Izgrađivati zajedništvo

Potom se mlađima obratio biskup Antun te im je na temelju navještenog ulomka iz Prve poslanice Korinćanima progovorio o njihovoj obdarenosti različitim sposobnostima kojih je tvorac jedan te isti Duh Božji, istaknuvši da njima mogu obogatiti Crkvu i hrvatsko društvo. Rekao je da su nastojanja mlađih oko edukacije za animatore i natjecanja u Katoličkoj malonogometnoj ligi bila svojevrsno otkrivanje njihovih darova i sposobnosti, da bi ih stavili na korist drugima u njihovim župama ili drugdje te tako poslužila izgradnji Crkve. Od brojnih područja pastoralnog djelovanja za koja su temeljnom edukacijom osposobljeni, biskup je naglasio rad na karitativnom području i rad na promicanju duhovnih zvanja.

Biskup je kazao mlađima kako nije najveći dar ono što materijalno daju

ljudima u potrebi, osobito osamljenima, starijima i bolesnima, nego oni sami kad im pristupe lijepom riječu, osmehom na licu i toplinom svoga mladenačkog srca. Poručio im je da nikad ne pomisle kako u njihovoj župi nema posla, nego da se svrstaju među one radnike koje Isus šalje u svoju žetu te da budu ponosni što svoje darove mogu dijeliti s drugima. Govoreći o promicanju duhovnih zvanja, biskup

Nastojanja mlađih oko edukacije za animatore svojevrsno je otkrivanje njihovih darova i sposobnosti, da bi ih stavili na korist drugima u župi.

je potaknuo mlađe da budu molitelji na tu nakanu, ali i da sami provjeravaju i osluškuju u svom srcu zove li možda Bog nekoga od njih u svećeničku ili redovničku službu. Zaključno im je rekao da će samo onda moći dobro pokretati druge, ako najprije dopuste Bogu da on njih pokreće.

Župnikovi suradnici

U dalnjem tijeku programa Patricija Brdar iz biskupijskog Katehetskog ureda ukratko je prikazala tijek edukacije župnih animatora kroz protekle četiri godine, istaknuvši kako je kroz to razdoblje više od 300 mlađih iz 51 župe prošlo kroz programe edukacije, a temeljnu edukaciju završilo njih 263. Potom je biskup Antun prisutnim župnim animatorima uručio posvjedočenja o završenoj temeljnoj edukaciji kojom su osposobljeni biti župnikovi suradnici u pastoralu djece i mlađih te u pripremi župnih liturgijskih slavlja.

Potom je Krinoslav Juraković, voditelj ovogodišnje biskupijske Katoličke malonogometne lige prikazao na koji se način odvijala Liga te proglašio njezina pobjednika – malonogometnu

momčad Župe sv. Barbare iz Jakšića. Drugo mjesto je osvojila momčad Župe Blažene Djevice Marije iz Nove Kapele, a treće momčad Župe sv. Augustina Biskupa iz Velike. Biskup je prvim trima ekipama uručio prigodne medalje, a pobjedičkoj ekipi i pehar. Jednako tako uručena je i nagrada za najboljeg strijelca koju je primio Ivan Prskalo iz Župe sv. Emerika, Oriovac te nagrada za najboljeg golmana koju je primio Matko Kovačević iz Župe sv. Barbare, Jakšić. Voditelj Lige Juraković obznanio je kako će pobjednici predstavljati Požešku biskupiju na nacionalnoj završnici Katoličke malonogometne lige koja će se održati od 13. do 16. lipnja u Varaždinu.

Kroz program se kratkim monologom „Radosti obiteljskog prijevoza“ E. Kishona predstavio Antonio Bebek, učenik drugoga razreda Katoličke gimnazije u Požegi, a kazivanjem poezije „Srebrna cesta“ Gustava Krkleca, Nora Šarić, učenica prvoga razreda iste škole.

Susret je završio euharistijskim klanjanjem u Katedrali na kojem su sudjelovali i drugi mlađi građani Požege.

Susret ministranata iz Posavskog i Slavonsko-podravskog arhiđakonata

U nizu korizmenih susreta ministranata u subotu, 9. ožujka u Kolegiju su se okupili ministranti, učenici sedmih i osmih razreda iz župa Posavskog arhiđakonata – Župe sv. Emerika, Oriovac; Župe Blažene Djevice Marije, Nova Kapela; Župe Marije Kraljice i sv. Jurja, Davor i Župe Krista Kralja, Rešetari, a 23. ožujka iz župa Slavonsko-podravskog arhiđakonata – Župe sv. Petra Apostola, Bokšić; Župe sv. Luke Evanđelista, Lukač; Župe sv. Josipa, Slatina i Župe Pohoda BDM, Voćin.

Program susreta vodio je Marijan Pavelić, prefekt u Kolegiju i biskupijski povjerenik za pastoral duhovnih zvanja, uz pomoć učenika Kolegija. Nakon kratke kateheze, uvodnog susreta i međusobnog upoznavanja, ministrantima je predstavljen požeški Kolegij, povijest i nakana njegova osnutka te prikazan život u njemu.

Biskup Antun Škvorčević primio je ministrante iz Posavskog arhiđakonata u Katedrali, a one iz Slavonsko-podravskog u crkvi sv. Lovre. Zahvalio im je za njihovo služenje kod oltara,

istaknuvši kako su time privilegirani jer su u toj službi mnogi otkrili da ih Bog poziva da ga slijede u svećeničkom zvanju. Kazao je da je Kolegij u Požegi osnovan kako bi pomogao mlađim ljudima ostati na putu na koji ih

Bog poziva, naglasivši da su njegova vrata i njima otvorena. Biskup je na koncu zazvao na njih Božji blagoslov i zaželio ugodan boravak u Požegi.

Ministranti su zatim nastavili svoj program u kojem su pod vodstvom

učenika Kolegija upoznali znamenitosti Grada, a nakon zajedničkog objeda imali sportska natjecanja, različite društvene igre i kvizove. Svoj susret u Požegi zaključili su večernjom svetom misom u Katedrali.

Pobjednici državne Vjeronomučne olimpijade kod biskupa Škvorčevića

Biskup Antun Škvorčević primio je 8. travnja u Biskupskom domu u Požegi pobjednike državnog natjecanja Vjeronomučne olimpijade, skupinu iz Osnovne škole Mate Lovraka u Novoj Gradiški: Edija Conjara, Domagoja Ivaniševića, Mihaela Božića i Nastju Lovrić te njihovu mentoricu vjeroučiteljicu Andrijanu Petrović. Biskup im je čestitao na postignutom uspjehu koji su postigli na vjeronomučnom natjecanju te im je zahvalio što su na najbolji način predstavili sebe, svoju školu, i Požešku biskupiju. Rekao je kako je važno znanje iz vjeronomučnosti uloženi trud u pripremi za natjecanje. No, istaknuo je kako je još važnije živjeti po vjeri te se i na taj način svrstati među Isusove pobjednike. Biskup se zadržao u razgovoru s vjeroučenicima i njihovom mentoricom, zanimalo se za pojedinosti natjecanja, a potom i za njihove redovite školske obveze i uspjehe kao i za sudjelovanje u životu njihovih župnih zajednica.

Vjeroučiteljica Petrović zahvalila je biskupu u ime vjeroučenika za pažnju koju im je iskazao susretom u Biskupskom domu, pohvalivši naznačene učenike za marljivost u školi, obitelji i župi. Biskup je vjeroučenicima i mentoricama darovao medalju svojeg biskupskog ređenja te vrijednu knjigu s pojedinačnom posvetom.

LITURGIJSKA GODINA C

Ukorak s liturgijskim vremenom

NEDJELJA USKRSNUĆA GOSPODINOVA

»Ovo je dan što ga učini Gospodin: kličimo i radujmo se njemu« (Ps 118, 24), odjekuje radosna pjesma Crkve na svetkovinu uskrsnuća Gospodina Isusa Krista. Služba riječi ove svetkovine snažno podsjeća kršćane da su svjedoci Uskrsloga i da dan njegova uskrsnuća određuje ritam njihova vremena. Njihovo svakodnevno življenje vazmenog otajstva u vjeri je uistinu prelaženje iz smrти u život. U sva tri misna čitanja kršćanima je ponuđen konkretni način kako da svjedoče svoju uskrsnu vjeru: u Djelima apostolskim (10, 34a.37-43) svjedočanstvo postaje navijestaj; u poslanici Kološanima (3, 1-4), svjedočanstvo se preobražava u iščekivanje; a u Evanđelju po Ivanu (Iv 20, 1-9) svjedočanstvo se hrani vjerom. Petrov govor u kući rimskog satnika Kornelija je »evangelje u malom« u kojem su navedeni najbitniji događaji Isusova zemaljskog života, i objavljena vlast uskrsloga Krista nad svim živima i mrtvima. Kršćanin je novi čovjek koji više ne pripada ovoj zemlji, nego nebu. U krsnoj vodi kojom je bio opran, odložio je svoju grijehom ranjenu narav i zaodjenuo se slavom uskrsloga Krista. On stoga trajno treba živjeti u skladu s tim svojim novim stanjem. U evanđeoskom ulomku Ivan prikazuje tri načina kako ljudi reagiraju pred tajanstvenim znakom praznog groba. Isusova smrt na križu kojoj je Marija Magdalena nazočila, ostavila je u njezinu srcu mrak, prazninu i izgubljenost, ali nije iz njega uklonila ljubav prema Kristu, koja se na njegovu praznom grobu ponovno rasplamsala. Rana zbog trostrukog zatajenja Isusa tišti srce apostola Petra i usporava ga dok trči na njegov grob, ali nije iz njega uklonila uspomenu na povjerenje koje mu je Isus iskazao izabравši ga za apostolskog pravaka, kao ni čežnju za njegovim milosrdnim pogledom koji prašta. Ljubljeni učenik Ivan trči brzo jer mu je srce obasjano spoznajom otajstva Isusova uskrsnuća. Budimo ovog Uskrsa slični Mariji koja ljubi, Petru koji čezne za oproštenjem i Ivanu koji vjeruje.

DRUGA USKRSNA NEDJELJA

U sažetom opisu prve kršćanske zajednice u ulomku prvog čitanja iz Djela apostolskih (5, 12-16) ističu se »mnoga znamenja i čudes u narodu«, koja su apostoli činili u snazi Isusova Duha. Ona su bila znak da se Isusovo mesijansko djelovanje nastavlja po apostolima, ali i znak da su započela posljednja vremena. Ako kršćani ovdje na zemlji ostvaruju polagani rast Božjeg kraljevstva, spoznat će da je Uskrsli prisutan u čovječanstvu po aktivnom svjedočanstvu njegovih učenika i njihovim nastojanjima da svijet učine boljim mjestom za život. Drugo čitanje iz knjige Otkrivenja (1, 9-13.17-19) donosi uvodno viđenje Sina čovječjega, koje je apostol Ivan, kao prognanik na otoku Patmos, imao «u dan Gospodnj». Duga haljina u koju je Sin čovječji bio odjeven i zlatni pojас kojim je bio opasan, obilježja su njegove sudačke i svećeničke vlasti. »Kluči smrti i podzemlja« su klučevi povijesti koje on kao pobjednik nad smrću drži u svojim rukama. Svaki put kad se ljudi bore protiv smrti koja je prisutna u nepravdi, mržnji ili oskudici, sužavaju granice grijeha, a proširuju područje ljubavi. U evanđeoskom ulomku (20, 19-31) apostol Ivan poručuje da se uskrsli Krist ukazuje svojim učenicima zato da ih usmjeri prema budućnosti te da im zajamči da će on u snazi svoga Duha biti prisutan u misiskom rastu Crkve i u njezinim sakramentima, kao rijkama milosti koje su potekle iz njegova boka probodenoga na križu. Pripovijedanjem događaja s apostolom Tomom, koji je tražio opipljive dokaze da je Isus doista uskrsnuo, i Isusovim riječima: »Blaženi koji ne vidješe a vjeruju«, evanđelist Ivan želio je naglasiti da vjera u Uskrsloga i njegovu prisutnost među njegovima nije stvar viđenja. Znakova vjere je mnogo, no oni nikad nisu dokazi. Zato se kršćani u naviještanju uskrsne vjere moraju truditi da ti znakovi progovore nekršćanima.

TREĆA USKRSNA NEDJELJA

Prvo čitanje iz Djela apostolskih (5, 27b-32.40b-41) opisuje drugo preslušavanje Petra i drugih apostola pred židovskim Velikim vijećem. Međutim, i ovo se njihovo suđenje, kao i ono prvo (usp. Dj 4, 5-22), pretvorilo u navještaj (kerigmu) Isusove muke smrti i uskrsnuća, odnosno u poziv svećeničkim glavarima i narodnim starješinama na obraćenje. Apostoli u snazi Duha Svetoga svjedoče ono što su vidjeli i čuli, a osobito ono što su svakodnevno iskusili: da Isus u snazi svoga Duha po njima nastavlja svoje mesijansko poslanje na novi i učinkovitiji način. U ulomku

knjige Otkrivenja (5, 11-14) opisano je Ivanovo viđenje nebeskog bogoslužja kojim se daje slava i iskazuje čast Jaganjcu Božjem koji je bio ubijen i uskrsnuo i kojemu je predana vječna vlast na nebu i na zemlji. Nebeski zbor čine mnogobrojni anđeli i starješine te četiri bića, to jest svi oni koji prema židovskoj predaji imaju vlast nad stvorenim svijetom i nad tijekom povijesti spasenja. Ta nebeska liturgija povezuje čovječanstvo i svemir u slavljenju Stvoritelja i žrtvovanog Jaganjca. Činjenica da je klicanje članova nebeskog zbora upućeno ne samo Bogu, nego i Jaganjcu, svjedoči da je Isus vazmenim otajstvom svoje muke, smrti i uskrsnuća postao središnja točka novog stvorenja kojemu je on dao konačni smisao. Apostol Ivan u evanđeoskom ulomku (21, 1-19) opisuje kako je uskrsli Isus apostolu Petru predao pastirsку vlast u Crkvi. Budući da ga je Petar triput zatajio, Isus traži od njega da triput izjavи da ga ljubi više od drugih apostola. To znači da je primat koji je dan Petru, prije svega znak Kristove ljubavi prema ljudima i da Krist ljubi sve ljudе kao što se pastir brine za svoje stado.

ČETVRTA USKRSNA NEDJELJA

U ulomku prvog čitanja iz Djela apostolskih (13, 14.43-52) pripovijeda se o prekretnici koja se dogodila u misionarskom djelovanju apostola Pavla. On i Barnaba u Antiohiji pizidijskoj najprije su radosnu vijest navijestili Židovima. Međutim, kad su joj se oni »puni zavisti i psujići« suprotstavili, dvojica apostola su se u potpunosti posvetila navještivanju Evanđelja poganim, nadahnuti proroštvom izrečenim u Drugoj pjesmi o trpećem Sluzi Gospodnjem (r. 47, usp. Iz 49, 6). Istinski univerzalizam zahtijeva odlaganje svakog partikularizma, što konkretno znači lom u vlastitoj zajednici i progon od strane onih kojima se nekoć pripadal. Bez gubitka te pripadnosti poslanje kršćanskih misionara bi se pretvorilo u propagandu i prozelitizam. Međutim, povijest Crkve jasno pokazuje da kršćani rijetko kad među poganimi nisu najprije naišli na suprotstavljanje. U ulomku drugog čitanja

iz knjige Otkrivenja (7, 9.14b-17) opisano je Ivanovo viđenje nebrojenog mnoštva mučenika koji su pretrpjeli veliku nevolju i koji sada kao dionici Kristovih patnja vječno uživaju u njegovoj pobjedi nad zlom i smrću. Krštenjem su postali dionici vaznenog otajstva Jagarića koji ih poput pastira izvodi na izvore vječnog života. Ivanov evanđeoski ulomak (10, 27-30) pruža nam teološko tumačenje prispodobe o Kristu dobrom pastiru. Treba pripadati njegovim ovcama da bi se moglo čuti njegov glas i osobno se s njime susresti. Samo vjera daje spoznati da je Isusovo zajedništvo s Ocem – koji je veći od svih – ljudima jamči vječni život. Ta se vjera treba oslanjati na Božju transcendenciju i na otajstveno zajedništvo Oca i Sina, a ne na materijalne predodžbe o Bogu, koje pokatkad kršćani prenose više u dobroj vjeri, nego s vjerom.

PETA USKRSNA NEDJELJA

Uломkom prvog čitanja iz Djela apostolskih (14, 21b-27) završava prvo misijsko putovanje Pavla i Barnabe. Prije svoga odlaska spomenuti apostoli su se potrudili učvrstiti članove novoosnovanih zajednica, ohrabrivši ih na ustrajnost u kršćanskoj vjeri i praksi kad dođu progoni i postavivši im na celo starješine, to jest zaređene službenike. Na taj su način kršćanske mjesne Crkve – za razliku od židovskih zajednica u dijaspori, koje su same sebi birale crkvene starješine i živjele izolirane od drugih zajednica – posvjedočile svoju pripadnost sveopćoj Crkvi. Znak te pripadnosti bila je trajna povezanost s apostolima koji su ih utemeljili. Prizor Jeruzalema, kojega Ivan vidi u ulomku drugog čitanja iz knjige Otkrivenja (21, 1-5a), u Židovima je budio misli na konkretno ostvarivanje Sinajskog saveza, a proroci su tom slikom očrtavali mesijansku budućnost. Na temelju te židovske baštine apostol Ivan je od Jeruzalema načinio znak one konačne stvarnosti koja je nastupila Isusovim uskršnjem. Novi Jeruzalem je plod novog stvaranja. On označuje novi savez između Boga i ljudi, novo Božje prebivalište među ljudima i njegovu novu svadbenu gozbu – stanje u kojem više neće biti nikakvog zla ni smrti. Nova zapovijed ljubavi, koju Ivan u evanđeoskom ulomku današnje nedjelje (13, 31-33a.34-35) prikazuje kao svojevrsnu Isusovu oporučku, i kao najodličnije sredstvo kojim će Isusovo poslanje među ljudima biti nastavljeno nakon njegova odlaska sa zemlje i povratka k Ocu. Bratska ljubav ima sakramentalnu i misijsku dimenziju pod uvjetom da bude u susklasu s ljubavlju kojom je Isus ljubio svoje: «Ljubite jedni druge, kao što sam ja vas ljubio». To je ljubav do potpunog predanja života.

Zajedništvo • GLASILO POŽEŠKE BISKUPIJE

OSNIVAČ I IZDAVAČ: Požeška biskupija

GLAVNI UREDNIK: Ivica Žuljević • **UREDNIČKO VIJEĆE:** Ivica Žuljević, Josip Krpeljević,

Ljiljana Marić, Marijan Pavelić, Višnja Mikić • **LEKTOR:** Vjekoslav Marić

GRAFIČKA PRIPREMA: Tomislav Koščak **TISAK:** Denona, Zagreb • **ISSN:** 1846-4047

ADRESA UREDNIŠTVA: Trg Svetog Trojstva 18, 34000 Požega

Tel. 034-290-300; fax. 034-274-295 • e-mail: pbzajednistvo@gmail.com

ŠESTA USKRSNA NEDJELJA

U odnosu na tvrdi stav nekih judeokršćana koji si nisu mogli zamisliti da netko može biti Isusov učenik bez obdržavanja propisa Mojsijevog zakona, pismo koje su apostola i starješine iz Jeruzalema postali braći iz paganstva, kako se pripovijeda u ulomku prvog čitanja iz Djela apostolskih (15, 1-2.22-29), čini se veoma popustljivim i liberalnim. U njemu je naznačeno tek nekoliko propisa kojih se kršćani iz paganstva trebaju pridržavati kako bi mogli blagovati za istim stolom s braćom judeokršćanima. Svi ostali propisi se dokidaju kako bi se novi obraćenici s paganstva u kršćanskoj zajednici mogli osjećati ugodno i prihvaćeno. U ulomku drugog čitanja iz knjige Otkrivenja (21, 10-14.22-23) nastavlja se opis viđenja nebeskog Jeruzalema, kojim završava ova posljednja knjiga Novog zavjeta i dovršava se čitava biblijska objava. Znakovito je da je Ivan za sliku Crkve uzeo grad Jeruzalem, smatrajući da je upravo taj grad savršeno mjesto sveopćeg sabiranja čovječanstva. Njegove snažne i visoke zidine označuju sigurnost, a ne zatvorenost. Brojna vrata u zidinama, njih čak dvanaest s imenima dvanaest Izraelovih plemena ponad njih, očituju njegovu otvorenost i predstavljaju poziv svim narodima da u nj uđu. Zidine počivaju na dvanaest temelja na kojima su upisana imena dvanaestorice Jaganićevih apostola, na čijem je svjedočanstvu izgrađena Crkva. Jedini detalj koji se čini da narušava savršenstvo opisanog grada nedostatak je hrama u njemu. Međutim, odsutnost hrama nije nedostatak, nego znak ostvarenja Božje blizine među ljudima. Nakon Kristova uskrsnuća sutret s Bogom više se ne događa na nekom posebnom mjestu, isključujući sva druga mjesta, već ljudi posvuda bivaju obasjani svjetlom uskrslog Krista. Ivanov evanđeoski ulomak (14, 23-29) poručuje nam kako su čovjekova vjernost Isusovoj novoj zapovijedi, njegova ljubav prema ljudima i Božje prebivanje među njima usko međusobno povezane.

SEDMA USKRSNA NEDJELJA

Dakon Stjepan, čije je mučeništvo opisano u prvom čitanju iz Djela apostolskih (7, 55-60), nije samo umro za Isusa, nego je i umro kao Isus. To njegovo udioništvo u otajstvu Isusove muke i smrti jest temelj vjere njega kao mučenika, da će po toj muci i smrti prijeći u blaženstvo vječnog života. Osim toga, viđenje Sina čovječjega gdje stoji zdesna Bogu potvrđuje Stjepanove iskaze o razorenju hramu (usp. Dj 6, 14). Taj je izričaj bez sumnje najranija potvrda da su prvi kršćani, koji su još uvek bili snažno vezani uz hram, sve više postajali svjesni da je hram ustupio mjesto uskrsnom Kristu. Iz toga se vidi da je Stjepanovo mučeništvo kršćanskoj zajednici bilo povod da produbi svoju vjeru. Ulonkom drugog čitanja iz knjige Otkrivenja (Otk 22, 12-14. 16-17.20) ova posljednja knjiga Svetog pisma završava svečanom tvrdnjom da je Isus Krist uistinu središte povijesti i da povijest stoga ima smisao te da će oni koji mu do kraja ostanu vjerni, biti nagrađeni u njezinom dovršenju. U iščekivanju da se taj cilj ostvari, kršćani u svakom trenutku svog života Gospodinu Isusu upućuju poziv: «Dodi, Gospodine Isuse!». Ivan u evanđeoskom ulomku posljednje vazmene nedjelje (17, 20-26) kršćanima upućuje poziv da u povezanosti s Kristom izgrađuju jedinstvo ljudskog roda po modelu i kao ostvarivanje jedinstva koje vlada između Oca i Sina. To se jedinstvo sastoji u bezuvjetnoj uzajamnoj otvorenosti – »ti u meni, i ja u tebi« – ne u jednoličnosti. Izgradnjom istinskog jedinstva među ljudima kršćani daju nemjerljiv doprinos ljudskom rodu, svjedočeći da Krist je i objavljaju da je on doista Očev poslanik.

Biskup pohodio prognaničko naselje

Uokviru svojih korizmenih pastoralnih aktivnosti biskup Antun Škvorčević pohodio je 1. travnja prognaničko naselje Kovačevac kod Nove Gradiške te je s njegovim sta-

novnicima slavio svetu misu. Koncelebrirao je ravnatelj Caritasa Požeške biskupije Ivan Popić, župnik Župe Bezgrješnog začeća BDM u Novoj Gradiški Branko Gelemanović te župni vikar

u istoj Župi Marko Dušak. Pjevanje su oblikovali pjevači iz zbora navedene Župe, predvođeni časnim sestrama. U pozdravu je biskup istaknuo kako nas korizma želi uključiti u snažni duhovni dinamizam Crkve u kojem prognanici imaju sasvim posebno mjesto sa svojim teškim iskustvom, koje i ovom svetom misom želimo ugraditi u zajedništvo patnji Požeške biskupije.

U homiliji je biskup spomenuo prognanicima kako zasigurno jedni s drugima često razgovaraju o prošlosti, napose o progonu iz svojih domova u Bosni i Hercegovini. Kazao je da su se slično i Židovi nakon povratka iz babilonskog sužanstva vraćali u prošlost i prepričavali nemoć koju su proživjeli. No, prorok Izajia tumači svojim sunarodnjacima da Bog od njih traži da se ne vraćaju prošlosti, nego budu okrenuti budućnosti jer on stvara novo nebo i novu zemlju. Biskup je istaknuo kako je u Hrvat-

skoj prisutno previše usmjerjenosti na prošlost i pozvao prognanike da oni budu narod koji svoju sudbinu promatra iz onoga što je Bog za nas ostvario u svome Sinu Isusu Kristu te ne budu zarobljenici prošlosti. Potaknuo ih je da se poput kraljevskog službenika iz Evandželja i oni uključe u razgovor s Isusom o smrti jer je on jedini njezin pobjednik. Isusov poziv „Idi, sin tvoj živi“, primijenio je na sve prognanike, kazavši da su oni svojim krštenjem i proživljenim patnjama već početno zahvaćeni njegovom budućnošću koja se treba na kraju očitati na njima u svoj punini.

Biskup je zahvalio župniku i župnom vikaru te časnim sestrama što osobitom brigom nastoje pratiti prognanike u njihovu životu. Ravnatelj Caritasa Popić uručio je prognanicima novčani dar Požeške biskupije, kao pomoć napose u njihovim zdravstvenim potrebama.

Korizmene aktivnosti župnih Caritasa

Ubrojnim župama Požeške biskupije djeluju župni Caritasi. Caritasovi volonteri posebno su marljivi tijekom korizme kada na različite načine nastoje doći do potrebnih sredstava kako bi mogli kupiti hranu i ostale potrepštine za najpotrebitije u svojim župama. Najčešće se u tu svrhu organiziraju akcije pečenja i prodaje domaćih kolača, rezanaca i mlinaca. U organiziranju takvih ak-

cija posebno su bili aktivni, prema informacijama koje imamo iz biskupijskog Caritasa i samih župa, u župi Kaptol, Davor, Kuzmica, Požeške Sesvete, Velika te požeškim župama sv. Terezije Avilske i Duha Svetoga.

U drugim pak župama organizirane su akcije prikupljanja živežnih namirnica i higijenskih potrepština za potrebe biskupijskog Caritasa i kuhanju. Župa sv. Ivana Krstitelja

iz Slavonskoga Kobaša tako već tradicionalno organizira prikupljanje živežnih namirnica, suhomesnatih proizvoda te higijenskih potrepština za potrebe Biskupijskoga Caritasa. Veliku i hvalevrijednu donaciju iz ove župe preuzeo je tajnik Ivica Rajkovača uz pomoć volonterke Anamarie Sigrnjak. Donacija hrane za biskupijski Caritas stigla je i iz štivičke župe,

a iz župe u Požeškim Sesvetama donijeli su grah.

U župi Rajić te u župi sv. Luke Evanđeliste u Novskoj župljani su prikupljali hranu i ostale potrepštine koje su zatim caritasovi volonteri podijelili uoči Uskrsa svojim siromašnjim župljanim. Korizmena akcija organizirana je i u Katoličkoj osnovnoj školi u Novskoj, a prikupljenu hranu predali su župi bl. Alojzija Stepinca na čijem području se nalazi škola.

Brojni vjernici naše Biskupije i tijekom korizme pokazali su svoje milosrdno srce prema onima koji nemaju dovoljno za svakodnevni život te na taj način posvjedočili kako se ljubi bližnji.

Krštenje šestog i petog djeteta u dvije jakšićke obitelji

Na prvu korizmenu nedjelju, 10. nožnja biskup Antun Škvorčević predvodio je euharistijsko slavlje u župnoj crkvi sv. Barbare u Jakšiću i krstio Gabrijela, šesto dijete Ivice i Snježane Grozdek, i Lovru, peto dijete Marinka i Marijane Obradović. Pozdravljajući nazočne vjernike biskup je izrazio radost što na prvu korizmenu nedjelju može biti s njima i to u sasvim posebnim prigodama: na dan godišnjeg klanjanja pred Presvetim i krštenja djece iz dviju obitelji koje su se opredijeli za peto i šesto dijete i posvjedočile koliko s Bogom vole život te koliko su ljubavi i žrtve spremne ulagati u potomstvo. Biskup im je zahvalio za to svjedočanstvo. Pozdravio je i njihove kumove, posebno gospodu Gabrijelu Žalac, ministricu regionalnog razvoja i fondova EU. Podsjetio je nazočne da danas, na prvu korizmenu nedjelju u župama Požeške biskupije započinje neposredna priprava prvpričesnika i krizmanika za primanje svetih sakramenata te za vazmeno trodnevljje, u kojem će na vazmenom bdijenju za jedno s cijelom župnom zajednicom obnoviti svoja krsna obećanja, pripadnost Isusu Kristu.

Veličanstven Isusov dar

U homiliji je biskup ustvrdio da na više stena misna čitanja nisu daleko od naše hrvatske stvarnosti i da je u njima sadržana Božja mudrost po kojoj bismo i danas trebali oblikovati naš osobni i zajednički život. Govoreći o ulomku prvog čitanja iz knjige Ponovljenog zakona, u kojem Mojsije podsjeća svoje sunarodnjake kako im je Bog u svim dogadjajima, od izlaska iz egipatskog ropstva i dugogodišnjeg lutanja pustinjom pa sve do ulaska u obećanu zemlju, bio blizu svojom pomoći i zaštitom, biskup je ustvrdio da je Bog trajno s nama ljudima na putu, stvara povijest slobode i liječi naše rane, osobito nutarnje. Kazao je da to smijemo reći i za našu trinaeststoljetnu povijest tijekom koje je hrvatski čovjek po služenju Crkvi živio svijest da na povjesnom putu nije prepušten samome sebi, nego da je s njime Bog i da je za njega uvijek bilo najbolje kad je suradivao s Njime.

Govoreći o ulomku drugog čitanja iz poslanice Rimljanim, u kojem nas apostol Pavao uvjerava da nam je Bog blizu po svojoj Riječi, Drugoj Božanskoj Osobi, utjelovljenom Božjem Sinu Isusu Kristu po kome je sve stvoreno, biskup je rekao da je on trajno među nama po sakramen-

timu kršćanske inicijacije – krštenju, potvrdi i euharistiji – ulazi u naše sudbine kao žrtvovana ljubav na križu koja pobjeđuje smrt. Premda te sakramente primamo s vremenskim razmakom, sva ta tri sakramento tvoře jedinstvo. Pozvao je vjernike da se danas, kad se u njihovoj Župi održava dan klanjanja, podsjete kako je presveta euharistija veličanstveni Isusov dar po kojem nas on nikada ne napušta, nego u svojoj ljubavi ostaje trajno prisutan među nama kao naša hrana, snaga, jakost i dostojanstvo.

Opirati se zavođenju Zloga

Osvrnuvši se na evandeoski ulomak koji prikazuje trostruko đavolsko napastovanje Isusa u pustinji, biskup je rekao da postoji Božji koncept o čovjeku po kojem on svojom ljubavlju čovjeka nosi i prati na njegovu životnom putu, ali i da postoji Zli koji na lukav način želi prevariti čovjeka i nagovoriti

biskup je čestitao roditeljima malog Gabrijela i Lovre što nisu podlegli najvećoj napasti Zloga te se svrstali među neprijatelje života, nego su šestim i petim djetetom posvjedočili da su na Božjoj strani.

ti ga da odbaci Božju zamisao o njemu, da se odvoji od Boga i povjeruje kako će se usrećiti kroz opredjeljenje za zlo. Nazočne je potaknuto da se po primjeru Gospodina Isusa Krista vježbaju u opiranju đavolskom zavođenju i napasti da svoju sreću traže isključivo u posjedovanju materijalnih dobara, vlasti i časti ovoga prolaznog svijeta.

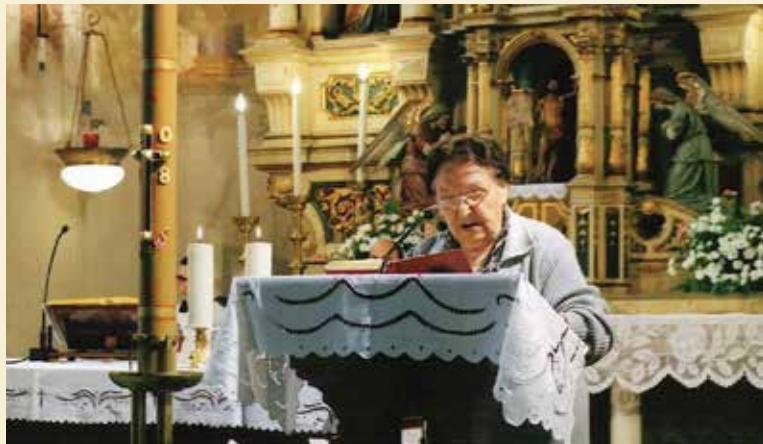
Na svršetku misnog slavlja biskup je čestitao roditeljima malog Gabrijela i Lovre što nisu podlegli najvećoj napasti Zloga te se svrstali među neprijatelje života, nego su šestim i petim djetetom posvjedočili da su na Božjoj strani. Čestitao im je krsno preporođenje njihove djece, i zahvalio kumovima, napose Gabrijeli Žalac koja se kao ministrica trudi oko dobra prema Slavoniji. Zahvalio je župniku Tihomiru Bilešiću i nazočnim župljanima za njihova nastojanja da budu Božji u svojoj jakšićkoj Župi, ne dopuštajući nikome da stvara podjele među njima, koje su djelo Zloga.

Nakon svete mise biskup se zadržao jedno sa sudionicima slavlja u molitvi pred izloženim Presvetim Oltarskim Sakramentom, a potom se u župnom dvoru susreo sa članovima obitelji Grozdek i Obradović, djeci podijelio darove, a roditeljima uručio prilog.

Pedeset godina liturgijskog služenja Ivanke Žirović

Piše: Marko Dušak

Ivana Žirović, unatoč navršenih 80 godina, svako jutro biciklom dolazi na jutarnju misu iz 2 km udaljenog Kovačevca i već pedeset godina čita Riječ Božju na dnevnim i nedjeljnim misama u Župi Bezgrješnog začeća BDM u Novoj Gradiški. Rođena je 1938. godine od pobožnih katoličkih roditelja Marije i Leonarda Čaić.

- Sjećam se kada me baka pješke vodila u crkvu iz 8 km udaljenog Mašića. Bili smo pobožna katolička obi-

telj. U prvom razredu osnovne škole, 1946. komunisti su mi strijeljali oca samo zato jer je bio katolik i Hrvat. Uz baku i majku, koja je bila franjevačka trećoredica, rasla sam i odgajala se uz svoju braću za pošten život - kaže nam sjetno Ivanka.

Udala se 1955. godine za Franju Žirovića, kako kaže, poštenog čovjeka i vjernika, i s njim živjela skladno do njegove smrti prije sedam godina. Iz tog braka rodilo se troje djece: Đur-

- U prvom razredu osnovne škole, 1946. komunisti su mi strijeljali oca samo zato jer je bio katolik i Hrvat. Uz baku i majku, koja je bila franjevačka trećoredica, rasla sam i odgajala se uz svoju braću za pošten život - kaže nam sjetno Ivanka.

dica, koja je vjeroučiteljica u Novoj Gradiški, te Marina i Zdravko koji su zaposleni u Zagrebu. Franjo i Ivanka su u Novoj Gradiški zaradili svoje mirovine, a nadaleko su bili poznati kao hodočasnici koji su rado hodočastili na sva hodočašća koja je Požeška biskupija organizirala, mnoga su putovanja i sami poduzimali. Posjetivši gotovo sva hrvatska marijanska sveštista, bili su i u Lourdesu dva puta, u Rimu tri puta, u Međugorju čak pedesetak puta, a pamti i hodočašća u Svetu Zemlju, Marizell, Poljsku...

- Moj Franjo i ja smo uvijek bili spremni ići na hodočašće. To smo jednostavno voljeli, a Bog je uvijek providao sredstva za naša putovanja. I kad se nije smjelo ići u crkvu, ja sam uvijek našla načina da odem na svetu misu ili na marijanske pobožnosti, a zbog toga sam na poslu pokoji puta znala upasti i u neprilike, ali Bog je

uvijek pomogao - kaže Ivanka.

Posebno se raduje svećenicima, rado spominje prethodne župnike i kapelane, uvijek ima osmijeh i pokoji mali darak za svoje misnike. - U našoj kući su svi svećenici uvijek bili dobrodošli, kao i danas, te su se na moju obitelj mogli osloniti. Sve ih nosim u srcu - poručuje Ivanka.

Čitanje Riječi Božje i njezino naviještanje na svetim misama čini Ivanka posebno sretnom. Ova nam je draga gospoda posvјedočila još puno dogodovština iz svog vjerom prožetog života. Svojim širokim osmijehom, lijepom riječju za svakoga, molitvenim predanjem Bogu ona potvrđuje onu konstataciju pape Franje u pobudnici „Gaudete et exultate“ gdje nam govori da se moramo oko sebe osvrnuti i prepoznati svetost naše braće i sestara, koji nas okružuju, svetost iz susjedstva.

Humanitarni malonogometni turnir »Nisi sam«

U sportskoj dvorani Osnovne škole „Ivan Goran Kovačić“ u Velikoj, u organizaciji Caritasa Požeške biskupije i Katoličke gimnazije pod vodstvom Maria Raguža, profesora kinezijologije, organiziran je 8. humanitarni malonogometni turnir „Nisi sam“. Na cjelodnevnom turniru, održanom 9. ožujka, sudjelovalo je 16 nogometnih ekipa iz različitih dijelova Požeške biskupije i šire s ciljem prikupljanja finansijske pomoći za nabavu respiratora za disanje malom Gabrijelu Zečeviću Tadiću iz Okučana, koji boluje od spinalne atrofije tipa 1. Na završnom dijelu turnira bio je nazočan i mali Gabrijel sa svojim roditeljima, biskup Antun Škvorčević te ravnatelj Caritasa Požeške biskupije Ivan Popić.

Biskup je uručio pokale i medalje pobjedničkim ekipama na čelu s nogometnom ekipom iz Slavon-

skog Broda koja je osvojila prvo mjesto, darujući joj i svoju osobnu medalju. Gabrijelov otac je u svom kratkom govoru spomenuo kako su liječnici odavno prognozirali djetetovu smrt, a on je još uvijek ovdje, u petoj godini života te je zahvalio Bogu za taj dar. Biskup se nadovezao na njegove riječi spomenuvši da Gabrijela drži na životu ljubav koju mu njegovi roditelji svakodnevno iskazuju te je kazao malim nogometmašima da su se toj ljubavi i oni pridružili. Zahvalio im je za sudjelovanje na turniru i doprinosu koji su dali u prikupljanju sredstava za tako plemenitu namjenu. Ohrabrio je roditelje da budu jaki u služenju malom Gabrijelu te je obećao da će svi biti s njima u molitvi za snagu koja im je potrebna. Zahvalio je svima koji su dali svoj doprinos u organiziranju turnira, napose Mariju Ragužu i njegovim suradnicima, ravnatelju velič-

ke Škole Zdravku Barunu, načelniku Općine Velika Vladi Bobanu te trenerima i sucima.

